

நான்

மலர் 12
உளவியல் மஞ்சரி இதழ் 4

ஆடி - ஆவணி

1986

விலை, 3-50

எண்ணங்கள்

புலவர்

15

சென்னை மார்ச் 1986

விலை ரூ. 3-20

1986

சுற்று - புலவர்

நடக்கின்றது

நான்

உளவியல் மஞ்சரி

மலர் 12

இதழ் 4

ஆடி

ஆவணி

“நான் வளர்ந்தால் நாம் வளர்வோம்”

எண்ணங்கள்

ஆசிரியர் :

சுவாமி. ஜீவாபோல் O.M.I.

இணை ஆசிரியர்:

S. டேமியன், O. M. I., M. A.

துணை ஆசிரியர் :

ஜோசப் பாலா

S. E. வசந்தராஜ்

P. J. ஜோகராஜ்

ராஜன் மங்களா

தொடர்பு :

A. S. சீலன்

A. F. லொசிங்ரன்

அமைப்பு :

யூட் ரவி

P. சந்திரசேகர்

விநியோகம் :

A. அற்புதராஜ்

A. இம்மனுவல்

L. கிறேஷன்

விளம்பரம் :

A. வலன்ரைன்

S. J. ஜெயம்

F. A. தேவராஜ்

முகவரி :

‘நான்’

அ. ம. தி. குருமடம்

கொழும்புத்துறை.

உங்கள் சந்தாக்களின் மணியோட்களை ஆசிரியரின் பெயரில் கொழும்புத்துறை உபதாபகந்தோருக்கு அனுப்பிவைப்புகள்.

உள்ளே.....

அன்னியமாதலும்

எரிக்குறையின் அனுகுமுறையும்

— சபா ஜெயராசா

வேதாளம் சொன்ன புதிய கதை

— செம்பியன் செல்வன்

தூண்டும் துணைகள்

— றூபராஜ்

உளவியல் மதிப்பீடு

— றூபன் மரியாம்பிள்ளை

மலராத அரும்புகள்

— N. C. அருள்வரதன்

சுமைதாங்கி (கேள்வி பதில்)

— ஸ்ரீனி அன்ரணி

உளவியலாளர் வரிசையில்

— G. M. செபஸ்தியாம்பிள்ளை
யாழ். பல்கலைக்கழகம்

புதுவீடு (தொடர் 4)

— ஆனந்தி

உளவியல் மருத்துவங்கள்

— S. டேமியன் M. A., O.M.I

உளவளத்துணையாளர்

கருத்துக் குவியல் 43

ஆசானின் பதில்கள்

உளவியல் கல்வி

அடுத்தது வெளிவருகிறது

“தொடர்புகள்”

உங்கள் ஆக்கங்களை

உடன் அனுப்பிவைப்புகள்

அன்பு நெஞ்சங்களே!

நேர்முகப் பரிட்சை ஒன்றுக்குச் சென்ற ஆயிரக்கணக்கானோரில் இருவர் தேறினர். அவர்களிலும் கடைசியாக ஒருவருக்கு மட்டுமே உத்தியோகம் என்ற அடிப்படையில் ஒரு கேள்விகேட்டார் அதிபர்.

“இரண்டும், இரண்டும் எத்தனை?” என்று கேட்ட கேள்விக்கு, ஒருவர், “நான்கு” என்று பதிலளித்தார்.

மற்றவர், “ஐயா என்ன நினைக்கிறீர்களோ அதுதான்” என்றார்.

யாருக்கு அதிபர் உத்தியோகம் கொடுத்திருப்பார் என நினைக்கிறீர்கள்?!

அறிவு வளர்ச்சி

எண்ணக் கிளர்ச்சி

கருத்துப் புரட்சி

அடிமைப்படுத்துபவர்களுக்கு ஒரு பெரும் சவால்.

அதனால், ஆமா சாமி போடுகிறவர்கள்,

சிறுபிள்ளைத் தனமாய் செயற்படுகிறவர்கள்,

வீதி என்று ஒய்வெடுப்பவர்கள்,

கூட்டத்தை அதே நிலையில் வைத்திருக்க

அற்ப சலுகைகள் வழங்கி பூச்சாண்டி செய்கிறது
'பழமை அதிகாரம்'

தனி மனிதனதும், சமூகத்தினதும் அடிமைத் தனத்திற்கும், அரைகுறை வாழ்வுக்கும் அடிப்படைக் காரணம் அறியாமையாகும்.

அனுபவம் கசப்பாக அமையும்போதுதான் எதிர்காலத்தைப் பற்றிய எண்ணம் தோன்றுகிறது!

கால்கள் இடறிக் கீழே விழுந்த பிறகு தான் தவருன பரதையில் நடந்து வருகிறேன் என்ற தத்துவமே புரிகிறது!

அனுபவங்களே சிந்தனை ஆற்றல் தரும் சிரிய வழிகாட்டிகள்.

எனவே,

கசப்பான அனுபவங்களையும்

தவறான பாதைகளையும் கடந்துசெல்ல

நாம் வாழ்வில் சந்திக்கும் நபர்களையும், நிகழ்வுகளையும்,
பொருட்களையும் குறித்து—

யார்? ஏன்? எப்படி? என்று சில கேள்விக் குறிகளை
எழுப்பி, உண்மை நிலையைப் புரிந்து கொள்ள எம் சிந்
தனையில் கிறல்களை ஏற்படுத்தவேண்டும்.

மனதில் ஓடும் எண்ணங்களுக்கு அதிக சக்தி உண்டு. எம்
மனதில் எழும் எண்ணங்களுக்கும் கற்பனைகளுக்கும் நாம் இடம்
வீண் எல்லைக் கோடுகளும், தேவையற்ற வரம்புகளும் எம் உயர்ச்
சியை வரையறுத்து விடுகின்றன.

“ஒருவரது சிந்தனையின் வேகத்தைப் பொறுத்த அவரது
வளர்ச்சிப் பாதையும் அமைகிறது” என விளக்கம் தருகிறார் நார்
மன் வின்சென்ட் பீல் என்ற எழுத்தாளர்.

பன்னிரண்டு ஆண்டுக் கொருமுறை குறிஞ்சி மலர் பூக்கிறதே
என்பதனால் நான் பதினேராவது ஆண்டில் விதை விதைத்துக்
கொள்ளலாம் என அசட்டுப் பிள்ளை போன்று சிந்தித்துக் காலத்தை
விரயமாக்கக் கூடாது.

நம் கண்ணுக்கு முன், தொடும் தூரத்தில் மலர்ந்து மணம்
பரப்பும் ரோஜா மலர்களை அனுபவிக்காமல், ஆகாயத்திலிருந்து
ஒரு அழகான மலர்த்தோட்டம் குதிக்கப் போகிறது என்று பகற்கனவு
கண்டு —

பருவகாலத்தில் எழும் சிந்தனையைத் தூங்க வைத்து,

நிகழ்த்த வேண்டிய திருத்தங்கள், மாற்றங்களைத் தள்ளிப்
போட்டு,

அடங்கியிருக்கும் அடிமை வலையங்களுக்குள் காணும்

சிறறின்பம் போதும் என்று

வாழ்க்கையைக் கோட்டை விடாதீர்!

— ஆசிரியர்

அந்நியமாதலும் எரிக் புரோமின் அணுகுமுறையும்

அந்நியமாதல் என்பது மனிதன் தன்னிலிருந்து தான் பிரிந்து அயற்படும் உளவியல் நிலையைக் குறிப்பிடுகின்றது. மனிதன் தனது அலுவல்களில் இருந்து வேறுபட்டு நிற்கின்றான் - தனது தொழிற்பாடுகளிலிருந்து பிரிந்து நிற்கின்றான் - இறுதியாகத் தன்னிலிருந்து தானே அயற்பட்டு நிற்கும் அந்நியமாதல் அவனில் குடிக்கொள்கின்றது.

தனிமனிதனிடத்து ஏற்படும் இந்த உளநோய் சமூகத்தாலும் அவன் வாழ்நிலையாலும் பிறப்பிக்கப்படுகின்றது. "அந்நியமாதல்" என்ற உளவியல் அனுபவம் சமூக விஞ்ஞானக் கண்ணோட்டத்தில் கார்ல் மார்க்ஸ் அவர்களினால் தருக்க முறையாக கீறுவப்பட்டது. "அந்நியமாக்கப்பட்ட உழைப்பு" என்ற அனுபவம் உழைப்புச் சுரண்டலைக் கொண்ட சமூகத்தின் தவிர்க்க முடியாத உள நோயாகப் பரவிக்கொள்கிறது.

"அந்நியமாதல்" என்ற உளநோயை மிக விரிவாக ஆராய்ந்த உளவியலாளர்களுள் ஒருவராக எரிக் புரோம் விளங்குகின்றார். இவர் ஓஜர் மனியில் 1900ம் ஆண்டிற் பிறந்தவர். சிக்மன்ட்

பிராய்ட் உருவாக்கிய உளப்பகுப்புக் கோட்பாட்டில் இவருக்குத் தீவிர ஈடுபாடு ஏற்பட்டது. சிக்மன்ட் பிராய்ட் உளப்பகுப்பு அணுகுமுறையை மருத்துவ அடிப்படையில் மட்டும்கட்டியெழுப்பிய ஓர் உள

வியலாளராக விளங்கினார். மன்தருடைய நடத்தைகளைத் தீர்மானிக்கும் சமூகம் பற்றிய கண்ணோட்டம் சிக்மன்ட் பிராய்டின் ஆய்வுகளிலே இடம் பெறாமையால் உளப்பகுப்பு ஆய்வை முழுமையாக்கத் தவறி விட்டது. இந்த அடிப்படைக் குறைபாட்டை நீக்குவதற்கு எரிக் புரோம் முயற்சித்தார்.

தனிநபருக்கும் சமூகத்துக்கும் மிடையே நிகழும் இடைவினைகளின் செயற்பாடுகளை விளக்குவதற்குரிய ஆய்வு முழுமை பிராய்டின் கோட்பாட்டில் இல்லை என்பதை முதன்முதல் எடுத்துக் கூறியவர் எரிக் புரோம் ஆவார். இவர் சமூக விஞ்ஞானம் தழுவிய புதிய பிராய்டிசத்தை உருவாக்க முயன்றார்.

✽ கலாநிதி. சபா ஜெயராசா ✽

மார்க்ஸிய சிந்தனைகளின் முழு அளவிலான வளர்ச்சிக்குரிய முரணுரை ஒன்றினை முன்வைப்பதற்கு அமெரிக்காவில் நிகழ்ந்த முயற்சிகள் பிராய்டின் உளவியலை புதுக்கியமைக்கும் செயல்களை வளர்த்தன.

முரண்பாடுகள் கொண்ட மனித உணர்ச்சிகளை விளக்குவதற்கு பிராய்ட் உருவாக்கிய நன்னிலி

உளம் சார்ந்த கோட்பாட்டை வளர்ப்பதன் வாயிலாக கைத் தொழில் சார்ந்த தனியுரிமைச் சமூக அமைப்பின் தனிமனித இடிபாடுகளுக்கு விளக்கம் கொடுக்க முயன்றனர். இவ்வகையில் பிராய்டின் உளப்பகுப்புக் கோட்பாடு ஓர் அரிய கண்டுபிடிப்பாக விளங்குவதுடன் அதனைப் புதுக்கியும் திருத்தியும் அமைக்கும் முயற்சிகள் விரிவடைந்து வந்துள்ளன.

பிராய்டின் உளவியற் கோட்பாட்டின் அடிப்படையாக அமைவது உயினங்களின் இயல்புக்கம். உயிரினங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் வாழ்வுக்கும் சாவுக்குமிடையே நிகழும் இணக்கங்காண முடியாத போராட்டம் பற்றிய எடுகோளை ஆதாரமாக்கித் தனது ஆய்வைப் பிராய்ட் முன்னெடுத்துச் சென்றார். மனிதருடைய இயல்புக்கங்கள் நடத்தைகளை உருவாக்குதலை விளக்க முயன்ற சிக்மன்ட் பிராய்ட் சமூக நடப்பியலை முற்றுமுழுதாக நிராகரித்துவிட்டார்.

இல்பூக்கக் கோட்பாட்டைக் காரணகாரிய முறையிலே தொடர்புபடுத்தி நனவிலி மனத்திலே, நிறைவேறாத காம இச்சைகள் நனவிலி மனத்திலே ஒடுக்கப்படுகின்றன என்றும், அவற்றின் வழி நடத்தைக் கோலங்கள் தோன்றுகின்றன என்றும் விளக்கப் பெற்றன. இயல்புக்கங்களை கட்டுப்பாட்டுக்குள் வைத்திருக்க முடியாதவன் குற்றவாளியாகிறான். அவற்றை அடக்கி ஒடுக்கும் போது அவனுக்கு நரம்புப்பிணி ஏற்படுகின்றது. அவற்றைப் பயனுள்ள வழியிலே செயற்படுத்தினால்

சமூகத்திலே இணக்கமாக வாழ முடியும்.

மனநோயாளிகளின் நடத்தைகள் பற்றிய ஆய்விலிருந்து கிடைத்த முடிபுகளைச் சிக்மன்ட் பிராய்ட் முழுச் சமூகத்திற்கும் பொதுமையாக்க முயல்வது அவரது கோட்பாட்டின் அடிப்படைப் பலவீனம். ஒவ்வொரு மனிதனும் தன்னுள்ளேயே அழிவுண்டாக்கும் விருப்பங்களைக் கொண்டுள்ளான் என்பதும் மனிதனைச் சமூகத்தின் எதிரியாகும் வியாக்கியானமாகின்றது.

மனிதனின் அகத்தை விளங்கிக் கொள்வதற்கு அவனது வாழ்வு நிலைகளில் இருந்து ஏற்படும் தேவைகளின் ஆய்வை ஆதாரமாகக் கொள்ள வேண்டுமென புரோம் விளக்கினார். இவர் உருவாக்கிய “மனித நிலை” என்னும் கருத்து பிராய்டின் கோட்பாட்டைப் போன்று இயல்புக்கங்களுக்கு முதன்மை அளிப்பதாக விளங்குகின்றது. புரோமின் கருத்துப்படி மனித இயல்புக்கு இயற்கையாயுள்ள மாறாத தேவைகள் ஆக்க உந்தல்களாக வெளிவருவதாகக் குறிப்பிட்டார். புரோம் எழுதிய “மனிதனின் இதயம்” என்ற நூல் உளம் சார்ந்த ஆற்றல்களை விளக்குகின்றது. வாழ்வதற்கான விருப்பம் முதலாம் நிலை உளவாற்றலாகக் குறிப்பிடப்படுகின்றது. மரணிப்பதுடன் தொடர்புடைய ஆசை இரண்டாம் நிலை உளவாற்றலாகக் குறிப்பிடப்படுகின்றது.

புரோம் நனவிலி மனம் பற்றிய ஆய்வுகளையும் முன்வைத்தார்.

பிராய்ட் நனவிலி மனத்தைச் சமூகத்திற்கு எதிரான ஒவ்வொரு மனிதருக்குமுரிய உயிரியல் தன்மை கொண்ட உளவியற் பொருளாக விளக்கினார். இந்த நிலைப்பாட்டிலிருந்து வேறுபடும் புரோம் உணர்வு கொண்ட நனவு போன்றே நனவிலியும் ஒரு சமூகத் தோற்றம் என்றும் சமூக நெருக்குவாரங்களினால் வடிகட்டப்படுவதாகவும் குறிப்பிட்டார். சமூக உணர்வை நனவிலியுடன் தொடர்புபடுத்த முற்பட்டாலும், சமூக வர்க்கங்கள் தொடர்பான அணுகுமுறையைப் புரோம் நிராகரித்துவிட்டார். பொருளுற்பத்திக்கான சாதனங்களை யுடைய வர்க்கமே உள்ளத்தை உருவாக்கும் சாதனங்களைக் கட்டுப்படுத்தலில் எழும் முரண்பாடுகளை நிராகரித்துவிட முடியாது. வர்க்க ஆதிக்கம் மிக்க சமூக அமைப்பு ஒன்று மாற்றியமைக்கப்பட்டுப் பொழுது, அந்த அமைப்புக்கு உரிய நனவிலியின் வரலாற்று அடிப்படையும் மாற்றியமைக்கப்படுகின்றது.

இயற்கைக்கும் மனிதருக்கு மிடையே உள்ள தொடர்புகள் உள்பகுப்புக் கொள்கையிலே விளக்கப்படாமையும் இங்கு நினைவு கொள்ளத்தக்கது. புரோம் உளவியற் செயற்பாடுகளை வரலாற்று இயக்கத்துடன் இணைக்கச் செய்வதிலும் முழுமையான ஆர்வம் காண்பிக்காமையான உளவியலை முழுமையடையச் செய்ய வில்லை. மனிதன் என்பவன் சமூகத் தொடர்புடைய முழுப்பொருளாகின்றான். அந்நிலையில் உளவியலும் மனக்கோலங்களும் சமூகத் தொடர்புள்ள முழுமையான இயல் என்

பதும் நினைவுக்குரியது. தனிமனித உளவியல் என்பது அவன் வாழும் சமூகத் தொகுதியைக் குறிக்கும் குறியீடாகவே உள்ளது.

அந்நியமாதல் தொடர்பான சமூக வரலாற்று முக்கியத்துவம் எரிக்க புரோம் அவர்களினால் புறக்கணிக்கப்படுகின்றது. அந்நியமாதலை ஒரு தனிநபரின் உளவியல் நிலையின் சிறப்புப்பண்பாகவே அவர் கருதுகின்றார். தனியுரிமைச் சமூக அமைப்பின் சந்தை நியதிகள் பண்டங்களுக்கு மட்டுமல்ல மனிதருக்கு முரியவையாக விசாலிக்கப்பட்டு உள்ளது. அங்கு மனித வாழ்வின் நோக்கு சத்தற்றதாகவும் சாரமற்றதாகவும் வரண்ட பரிலவனமாகவும் மாறி விடுகின்றது. அவற்றின் மத்தியிலே அந்நியமயமாக்கப்பட்ட மனிதனை புரோம் எடுத்துக் கூற வேண்டிய தவிர்க்க முடியாத நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டார்.

தனியுரிமை நிலைப்பாட்டுச் சமூகத்திலே விரவியுள்ள குடிப்பழக்கம், போதைப்பொருள் நுகர்ச்சி, விவாகரத்து, நெறிப் பிறழ்வு; முரடர்கள் ஆதிக்கம், வாழ்க்கையை வீசி எறிதல் முதலியவை அந்நியமாதலின் நேரடி வெளிப்பாடுகளாகவுள்ளன. அவ்வாறான சமூக அமைப்பில் உள நோய் தோன்றுவதை புரோம் வெளிப்படுத்திக் காட்டினாலும், நோயை உருவாக்கும் சமூகக் கூறுகளை அவர் ஆழ்ந்து அணுகவில்லை என்றே கூறப்படுகின்றது. மேலும் சொத்துள்ளவர்களும் பரட்டாளிகளும் அந்நியமாதலால் வெவ்வேறு வழிகளிலே துலங்கல் கொள்கின்றனர் என்ற நடத்தைகளும் நினைவு கொள்ளத்தக்கது.

இரக்கமில்லாக் கன்னியரே எழுந்திடுவீர்! அணைப்பதற்கு!!....

உள்ளத்து முலையிலே ஓலமிடும் எண்ணங்கள்
நெஞ்சத்து அலைகளிலே நெகிழ்ந்து எழும் நாதங்கள்
கண்ணெதிரே காண்கின்றேன் கலையிழந்த கானங்கள்
அவையத்தனையும் காணையென்தன் கண்ணிழந்த ஓவியங்கள்
கல்யாணி ராகத்தை நான் கேட்டேன் கடனாக
முகாரி ராகத்தை தந்திட்டாள் பரிசாக
பெண் அழகைப் பார்த்துவிட்டு பொருள் சொன்னேன் நானன்று
இதமான இதயத்தில் அன்பு கொண்டேன் நான் பின்பு
இறவாத இன்னிசையாய் இறந்திட்ட என் காதல்
பிறவாத குழத்தையாய் இறந்திங்கு ஏது பயன்
கிணற்றினிலே வாழுகின்ற தவளைகளின் எண்ணங்கள்
என் நெஞ்சினிலே வாடுகின்ற நின்றகலாச் சின்னங்கள்
கண் இழந்த பின்னாடி கதிரவனின் ஒளியலைகள்
கண்டிங்கு ஏது பயன் கன்னியரே கூறுங்கள்
காதல் நெருப்பு என்று கவிஞர்கள் கூறியதால்
கானல் நீர் கொண்டு அணைக்க முற்பட்டேன்
காதல் நெருப்பினிலே காண நான் எரிகின்றேன்
இரக்கமில்லாக் கன்னியரே! எழுந்திடுவீர்!! அணைப்பதற்கு!!!

செல்வி. கீல்டா பிரகாசம்
அச்சுவேலி.

❖ ஒவ்வொரு மனிதரும் கற்றுத் தேர்ச்சி பெறவேண்டிய கலை ஒன்று இருக்கிறது. அதுதான் சிந்திக்கும் கலை. சிந்திக்கும் ஆற்றலைப் பெறுதல்களை எதற்காக மனிதர்கள் என்று அழைக்கவேண்டும்.

— டி. எஸ். கோலரிட்த்

❖ மனிதனுக்குவது உடல் வளர்ச்சியன்று; எண்ண வளர்ச்சியே.

— ஐசக் டெல்லர்

புதிய கதை — 0000 செம்பியன் செல்வன்

தன் முயற்சியில் கொஞ்சமும் மனம் தளராத விக்கிரமதித்தன் மீண்டும் முருங்கை மரத்திலேறித் தலைகீழாகத் தொங்கிக்கொண்டிருக்கும் சடலத்தை வெட்டித் தோளிலே போட்டவாறு கீழிறங்கினான்.

“விடாமுயற்சியில் கொஞ்சமும் உளநலமும் உடல் நலமும் குன்றாத விக்கிரமதித்த மகாராஜனே!... உனக்குக் களைப்புத் தோன்றுவண்ணம் வழிநடைக் கதையொன்றைக் கூறுகின்றேன். கேள்”.

“தர்மபுரி”... தர்மபுரி என்றொரு அழகிய நாடு. ஆத்மீகம் மலிந்த நாடு. இயற்கைச் செல்வம் காட்சிகளாக நிறைந்த நாடு. அந்த நாட்டிலே இரு பெரும் இனங்கள் ஒற்றுமையாக சகோதரங்களாக வாழ்ந்து வந்தன. ஆயினும் அவ்வினங்களில் பேரினமே ஆட்சியைக் கையிலெடுத்திருந்தது. அந்த இனம் இயற்கையிலேயே சோம்பேறிகள். நாட்டின் இயற்கை வளத்தை நம்பியே... காய், பூ, கிழங்கு என உண்டு திருப்திப்பட்டிருந்தது.

மற்ற இனமோ உழைப்பை, சேவிப்பை நம்பி வாழ்ந்தது. இதனால் அதன் செல்வாக்கு உயரத் தொடங்கவே, அச்சமடைந்த, பேரினம் தனது அரசு யந்திரத்தை அந்தச் சிறுபான்மையினருக்கு எதிராகத் திருப்பிவிட்டது.

அரசு வேலைவாய்புகள்... உயர்கல்வி என்பன சிறுபான்மையினத் தவருக்கு மறுக்கப்பட்டது.

புரட்சி வெடித்தது.

நானுக்கு நாள் அரசு உடமைகள், அரசு சக்கரத்தின் பற்கள் ஒவ்வொன்றாக உடைக்கப்பட்டன.

பற்களை இழந்து கொண்டிருந்த ஆட்சியினர் அலறலாயினர்.

“பயங்கரவாதம்!... உதவி... உதவி...”

“ஒரு உண்ணாட்டுக் கலவரத்தை அடக்க முடியாத உங்களுக்கு ஆட்சி ஒரு கேடா?” என்று உலக நாடுகள் கேட்கத் தொடங்கவே அரசும் தனது இராணுவத்தினரைக் கட்டவிழ்த்துவிட்டது.

“ அரசு பயங்கரவாதம்! ”

ஆயுத உற்பத்தி நாடுகள் அரசுக்கு ஆதரவளிக்க,

உலகத் தொழிலாளருக்கு உதவ கரம் நீட்டும் அரசு சிறுபான்மையினத்தவருக்குக் கைகொடுத்தது.

அந்த நாட்டைப் பயங்கரவாத நாடு என தர்மபுரி அரசர் வர்ணிக்கத் தொடங்கினார்.

கலகமாக ஆரம்பித்த புரட்சி, விடுதலைப் போராட்டமாக மாறத் தொடங்கியது.

போராட்டக்காரர் ஆயுதங்களை வெற்றி கொள்ளவாயினர்.

அரசர் யோசனையில் ஆழ்ந்தார்.

மறுநாள் —

இதுவரையும் பயங்கரவாத நாடு எனக் கூறிவந்த, உலகத் தொழிலாளர் நாட்டுக்கு விஜயம் செய்யப் பேரவதாக ஒரு அறிக்கை வெளியிட்டார்.

அதனைத் தொடர்ந்து இப்போராட்டத்தை நேரிலே கண்டு விசாரிக்க ஆயுத உற்பத்தி நாடும் தனது விசாரணைக் குழுவின் அனுப்பப் போவதாக செய்தி வெளியாகியது.

“ விக்கிரமதித்த மகாராஜனே! இதுவரை காலமும் பயங்கரவாத நாடு என்று தான் வர்ணித்து வந்த நாட்டிற்கு விஜயம் செய்ய ஏன் அரசர் தீர்மானம் செய்தார்? ஆயுத உற்பத்தி நாடும் எதற்காக தனது விசாரணைக்குமுலை அனுப்பத் தீர்மானித்தது?... இவற்றிற்கான சரியான விடைகளை நீ கூறாவிட்டால் உன் தலை சுக்கு நூறுக வெடித்துச் சிதறுவது திண்ணம்!”

“ வேதாளமே! வர வர உன் புத்தி முழுவதும் அரசியல் — ராஜதந்திரம் பற்றியதாகவே இருக்கிறது. ஏன் நீயும் ஏதும் ராச்சியபரிபாலனம் செய்யப் போகிறாயா?...” என்று கேலி செய்யத் தொடங்கிய விக்கிரமதித்தன் பதில் கூறத் தொடங்கினார்.

“நாளுக்கு நாள் போராட்டவாதிகளுக்கு ஆதரவும் உற்சாகமும் மிகுவதற்குக் காரணம் தன்னாட்சிக்காக போராடுபவர்கள் கூலிப்படைகள், மறுபக்கம் உழைப்பாளிகள், உழைப்பாளிகள் உலகம் முழுவதும் பரந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் உழைப்புக்காக மட்டுமல்ல. உரிமைக்காகவும் உலகம் முழுதும் போராடுபவர்கள். எனவே அவர்கள் போராட்டம் எந்த

ஆயுத பலத்தாலும் நிறுத்தப்படமுடியாதது. அதுமட்டுமல்ல. ஆயுத உற்பத்தி நாட்டின் அந்த ஆயுத தொழிற்சாலை தொழிலாளரே ஆதரவாகக் குரல்கொடுக்கும் காலம் வரலாம். எனவே, முதலில் உலகத் தொழிலாளருக்கு குரல்கொடுக்கும் நாட்டை சிநேகபூர்வமாக நெருங்க வேண்டும். அவர்களது எண்ணங்களைக் கவரவேண்டும் என அரசர் எண்ண, ஆயுத உற்பத்தி நாடோ போராட்டம் எந்த நிலையில் உள்ளது, தனது உற்பத்திக் கருவிகளின் பலவீனம் என்ன?... அவற்றினை எப்படிப் புரட்சிக்காரர் முறியடித்தனர் என்பதனை அறிவது முதன்மையாயிற்று. அதே வேளையில் தோல்வியுறும் ஒரு போராட்டத்தில் தொடர்ந்து ஈடுபடுபடுவதைவிட, சமாதான காவலர்களாகத் தம்மைக் காட்டிக்கொள்வது மற்ற நாடுகளுக்குட்புக நல்லதொரு வாய்ப்பாகும் என்பதனால் தனது நீதிக் குழுவை அனுப்பத் தீர்மானித்தது. ஆனால் அதன் நீதி என்பது அவர்களது சுயநல எண்ணங்களால் ஆளப்படுவது தமக்குச் சார்பான யோசனைகளைக் கொண்டதுதானே!''

விகிரமாதித்தனின் சரியான பதிலால் மௌனம் கலையவே வேதாளம் முருங்கை மரத்தில் மீண்டும் போய் ஏறிக்கொண்டது. ●●●●

கருத்துக் குவியல் 44

எமது சமூகத்தில் நிலவும்

பிரிவினைக்கு

முதன்மையான / அடிப்படையான

காரணம் ஒன்று

தம் காரணத்தை தகுந்த விளக்கங்களுடன் நிரூபிப்பவருக்கும் பரிசு உண்டு.

எமது அடுத்துவரும் வெளியீடுகள்

புரட்டாதி — ஐப்பசி : “தொடர்புகள்”

கார்த்திகை — மார்ச்சு : “உணர்ச்சிகள்”

தை — மார்சி 1987 : “சிறப்பிதழ்”

உங்கள் ஆக்கங்களைக் கூடிய விரைவில் எமக்கு அனுப்பிவைப்புகள்.

தூண்டும்

து
ணை
க
ள்

றுபறது

நாம் சிந்திப்பது, நினைப்பது கற்பனை செய்வது எண்ணங்களாகி வாழ்க்கைச் சக்கரத்தைச் சுழலவைக்கின்றது. சிந்திப்பது சிந்திக்கத் தெரிந்தவனுக்கு மட்டும் உரிய தொன்றல்ல. சிந்தனை ஆற்றல் மனிதனது பிறப்புச் சொத்தாகும். ஒருவனது சிந்திக்கும் திறனானது அவனைச் சூழ உள்ள நிகழ்வுகளால், பொருட்கள், ஆட்களால் நெறிப்படுத்தப்படுகின்றது. இவை மனிதனைத் தூண்டும் சக்திகளாகவும் அமைகின்றன.

தூண்டல்கள் :

நடமாடும் மனிதன் இயங்கும், இயங்காத, உயிருள்ள, உயிரற்ற பொருட்களால் தூண்டப்படுகின்றான். தூண்டல்கள் கொடுக்கின்ற ஒவ்வொரு பொருளும் அவனுக்கு ஒவ்வொரு புதிய அனுபவமாகும். வாழ்க்கை என்னும் ஓட்டத்தில் பெறுகின்ற இவ் அனுபவங்கள் ஊடாக நினைவலைகளுக்குள் சஞ்ச

ரிக்கின்றான். இந்த நினைவலைகள் கால மாற்றத்தோடு மாறுபடுகின்றன; மறக்கப்படுகின்றன. மாறுபடாத, மறுக்கப்படாத நினைவலைகள் கற்பனைக் கதைகளாக, கனவுகளாக உருவெடுக்கின்றன. சில சந்தர்ப்பங்களில் நிஜங்களாகியும் விடுகின்றன.

2. தூக்கங்கள் :

காலச்சக்கரத்தில் சுழல்வதற்கு ஓடும் கிடைத்த மனிதனின் ஆரம்ப வாழ்க்கையானது சிந்தனைகள், நினைவுகள் என்பவற்றுல் அதிகம் தூக்கப்படுவதில்லை. ஆனால் நாளாவட்டத்தில் பார்க்கின்ற, கேட்கின்ற, சுவைக்கின்ற, உணர்கின்ற செயற்பாடுகள் ஒருவன் தன்னகத்தே கொண்டுள்ள பகுத்தறிவில் தூக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றன. மாறுகின்ற இயற்கையைத் தன்னகத்தே கொண்டுள்ள மனிதன் மாறுகின்ற பொருட்களோடு மாறுபட்ட உணர்வைப் பெறுகின்றான். இதனால் சிந்தனையில், நினைவுகளில் மாற்றங்கள் நிகழுகின்றன.

3. நிலையில்லாதவை :

படிக்கின்ற மாணவன் பாக்டராக, எஞ்ஜினியராக வருவதை ஒரு நோக்காகக் கொண்டு தனது சிந்தனை சக்தியை ஒன்று திரட்டி உழைக்கின்றான். அதே வேளையில், தன்னைத் தூண்டுகின்ற, கவருகின்ற பாலியல் நினைவுகளால் ஆட்கொள்ளப்படுகின்றான். அதற்கு கனவுகளும், உருவங்களும் பதில்களல்ல. மாறாக நெறிப்படுத்தப்பட்ட தெளிவான சிந்தனையே அதற்குரியதாகும். இளமைப் பருவ காலத்

தில், அடிக்கடி சந்திக்கின்ற இரு வாலிப உள்ளங்களில் எழும் எண்ணங்கள் நினைவுகளிலிருந்தே பிறக்கின்றன. சந்திக்கின்ற சந்தர்ப்பங்கள் சறுக்குகின்ற போது, நினைவுகள் வழக்குகின்றன. இங்கு எண்ணங்கள் நிலைப்பதில்லை.

அண்ணன், தங்கை என்று கூறி, பின்பு நண்பர்கள் என்று வடிவம் கொடுத்து காதல் என்ற பட்டத்தை பறக்கவிடுபவர்களும் உண்டு. இங்கு காதலிக்கின்றவர்கள் ஒருவர், ஒருவரால் தூண்டப் படுகின்றார்கள். அத் தூண்டல்கள் அவர்களை நினைவுகளுக்கே இட்டுச் செல்கின்றது. சிந்தனைக்கு இங்கு இடமில்லை. அவர்களைச் சூழவுள்ள மற்ற எந்தப் பொருளும் அவர்களுக்கு சூழ்நிலையாக மாறவில்லை. அதனால் அவர்கள் சிந்திக்கத் தவறுகின்றார்கள். அதையே நியமனைக் கருதுகின்றார்கள். ஆனால் நினைவுகளிலிருந்து உதிக்கின்ற எண்ணங்கள் நிலைப்பதில்லை. அவ்வாறே நினைவுகளின் தாக்கத்தில் பிறக்கின்ற காதல்களும் நிலைப்பதில்லை. இதுவே காதல் தோல்வியின் அடிப்

படைக் காரணமாக அமைந்து விடுகின்றது.

4. நிலைப்பவை:

ஒரு ஆணும் பெண்ணும் இயற்கையில், ஒருவருக்கொருவர் தூண்டிகளாக அமைக்கப் பட்டிருக்கின்றார்கள். தூண்டற் பேறுகளை எதிர்பார்ப்பது அவர்களுக்குரிய தன்மை, இங்கு சிந்தனைகள், நினைவுகள். திருமண மேடையில் எண்ணங்களாகின்றன. திருமணங்கள் கற்பனையில் நடப்பவையல்ல. சிந்தித்து, எண்ணப் பரிமாற்றத்தோடு இரண்டறக் கலந்த ஒரு பண்பாட்டு அம்சமாகும். இத்திருமணங்கள் காலமாற்றத்தோடு தாக்குப் பிடிக்கின்றன. ஏனென்றால் சிந்தனையில் இருந்து பிறக்கின்ற எண்ணங்களே காலத்தில் நிலைத்திருப்பவை.

சிந்தனைகளிலிருந்தும், நினைவுகளிலிருந்தும் உருவாக்கப் பட்ட எண்ணங்கள் ஒரு மனிதனை ஆக்க உதவுகின்றன. இந்நிலையில் வாழ்க்கைப் போராட்டத்தில் சிக்கித் தவிக்கும் மனிதன் எண்ணத் தவறுவதேயில்லை.

- பிறப்பு ஒருவனைத் தூண்டும்போது வாழவேண்டும் என்று எண்ணுகின்றான்
- பருவம் ஒருவனைத் தூண்டும்போது அனுபவிக்க வேண்டும் என்று எண்ணுகின்றான்
- அரசியல் ஒருவனைத் தூண்டும்போது உரிமை வேண்டும் என்று எண்ணுகின்றான்
- அடிமைத்தனம் ஒருவனைத் தூண்டும்போது விடுதலை வேண்டும் என்று எண்ணுகின்றான்
- சாவு ஒருவனைத் தூண்டும்போது பரம்பொருள் வேண்டும் என்று எண்ணுகின்றான்

படைப்பாற்றல் உங்களுக்கும் உண்டா?

— ரூபன் மரியாம்பிள்ளை —

தேவைகள் எண்ணங்களுக்கு அடிப்படையும் தூண்டுதலும் எண்ணங்களும் அதனால் ஏற்படுகின்ற உயர் சிந்தனைகளும் எம் தேவைக் கேற்ப செயல் வடிவம் பெறுகின்றன. இந்த செயல்வடிவக் கட்டத் திலேதான் எம் படைப்பாற்றல் வெளிப்படுகிறது.

எமது உயர் எண்ணங்களுக்கும் அவற்றின் சிந்தனைத் தெளிவிற்கு மேற்ப அவை வெளிக்கொணரும் செயல்களில் ஒரு புதுமையை புத்துணர்வைப் புகுத்தவிரும்புகிறோம். இதையே படைப்பாற்றல் (Creativity) என அழைக்கிறோம்.

நாம் ஒரு புதிய பாடலை, கருத்தை, கருவியை, செயலை, கதையை அல்லது வேறு எதையாவது ஒரு புதிய பாணியில் அமைக்க முயலும் போது அங்கே எமது படைப்பாற்றல் கொஞ்சமாவது வெளிப்படுகிறது.

உட்காருங்கள். எங்களிடமும் படைப்பாற்றல் எந்த அளவுக்கு இருக்கின்றதா? என மதிப்பீடு செய்வோம்?

1. என் வாழ்வில்

- (அ) புதிய பல நண்பர்களைச் சேர்த்துக்கொள்ளாமல் இருக்க முடிவதில்லை. [ ]
- (ஆ) இருக்கிறவரின் தொல்லை போதும் இன்னும் நண்பர் தேவையா? [ ]

2. நண்பர் கூட்டத்தில்

- (அ) பழைய ரெக்கோர்ட்டானே; சொந்தமாய் ஏதும் தெரியாதா? என்று சிரிக்கிறார்கள். [ ]
- (ஆ) தொங்கலப் பகிடி என்று சிரிக்கிறார்கள். [ ]

3. திட்டங்களிலும் தீர்மானங்களிலும்

- (அ) மாற்றங்களையும் திருத்தங்களையும் விரும்புகிறேன். [ ]

(ஆ) ஏற்கனவே தீர்மானித்தவற்றையும் திட்டங்களையும்
நடைமுறைப்படுத்தக் காணவில்லை என்கிறேன். [ ]

4. கடந்த அனுபவத்திலிருந்து

(அ) இனிமேல் தேவையில்லாத வேலைக்குப் போகாது
கொஞ்சம் ஒதுங்கிக்கொண்டால் பிரச்சனை இல்லை. [ ]

(ஆ) தோல்விகள் தடைகள் மத்தியிலும் தொடர்ந்து
செய்ய விரும்புகிறேன். [ ]

5. கடந்த காலத்தில் இப்படி நடந்தது.

(அ) நான் இன்னொரு மாதிரிச் செய்தால் என்ன? ஏன்
கொப்பி அடிக்கவேண்டும். [ ]

(ஆ) இன்னொரு மாதிரிச் செய்யப்போய் இடைவழியிலேயும்
நிற்க வேண்டி வரலாம். [ ]

6. எந்தச் சம்பவத்திலும் :

(அ) கேள்வி கேட்டு பதிலைப் பெற்று, விளக்கம் கொள்ள
முயல்கிறேன். [ ]

(ஆ) மற்றவர்கள் சொல்வதை அப்படியே ஏற்கிறேன். [ ]

7. என் அனுபவங்களில் :

(அ) பல வேறுபட்ட சம்பவங்களையும், மனிதர்களையும்
பொருட்களையும் காண விரும்புகிறேன். [ ]

(ஆ) தன்மையைக் கொண்டவர் ஒன்றாய் வாழ்ந்தால்
வாழ்வு சமூகமாய் இருக்கும். [ ]

8. என் உறவுகளில் :

(அ) எல்லோரையும் திருத்திப்படுத்த வேண்டும். [ ]

(ஆ) சிலருக்காவது உருப்படியாய் ஏதும் செய்யவேண்டும் [ ]

9. எந்தவேளையிலும் :

(அ) முன்னின்று விசயங்களை நடத்த என்னால் முடிகின்றது.
விருப்பமும் உண்டு. [ ]

(ஆ) என் பிழைகளை யாரும் கண்டுபிடிக்காத அளவுக்கு
நடந்து கொள்வேன். [ ]

10. என் நண்பர்கள் :

(அ) உதவி வேண்டும் என்று அடிக்கடி என்னைத் தேடி வருகிறார்கள். [ ]

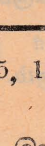

(ஆ) யாரும் என்னோடு வீண்பிரச்சனைக்கு வரமாட்டார்கள். [ ]

1 அ, 2 ஆ, 3 அ, 4 ஆ, 5 அ, 6 அ, 7 அ, 8 ஆ, 9 அ, 10 அ என பதிலளித்திருந்தால் ஒவ்வொன்றிற்கும் 10 புள்ளி போடவும். 80 மிக நன்று. 70 நன்று. இதற்கு மிக குறைந்தால், நீங்கள் புதுமையை விரும்புவதாகவும், மாற்றத்தை ஏற்பவதாகவும், வளர்ச்சியை நோக்குபவதாகவும் கொஞ்சம் திறந்த மனப்பான்மையை வளர்த்துக்கொள்ளுங்கள். பரந்த மனநிலையை உருவாக்குங்கள்.

குறுக்கெழுத்துப்போட்டி

27

முடிவு திகதி : 21-8-86

1	2	3	
5	6		8
9	10	11	12
13		15	16
17	18	19	20

முடிவு கழிவு குறுக்கெழுத்துப்போட்டி

வளம் மாறியுள்ளவை — 5, 15, 17

குழம்பியுள்ளவை | 2, 8

இடமிருந்து வலம்

1. இப்படிப்பட்ட கதைகள் இன்னமும் கடத்தப்படுகிறார்கள்.
5. பண்டைய படைகளுள் இப்படையும் ஒன்று.
9. இவர்கள் அதிகம் பகற்களவு காண்பர்.
15. இன, மொழி, ... வேறுபாடு கடந்து உறவுகள் வளர்க்கப்பட வேண்டும்.
17. ...., நாகத்துடன் கலந்தால் பித்தனை உருவாகும்.

மேலிருந்து கீழ்

1. -உள ஆய்வு முறைகளுள் ஒன்று.
2. இது இல்லாதவன் பிணத்துக்குச் சமமானவன்.
11. சமூகத்தில் சுயநலப்போக்குடையவரால் இது உருவாக்கப்படுகின்றது
08. அகிம்சாவாதிகள் இதைப்போல் கெடலைக்களத்திற்கு அழைத்துச் செல்லப்படுகின்றனர்.

மாற்றங்கள்

ஓ இங்கித மௌனங்களே!

இன்று நீங்கள்

ஒலித்த போது,

பரவம். உங்களை

ஊமையென நினைத்த

இவர்கள்

காதுகளை இரு கைகளாலும்

காப்பாற்ற முனைந்தனரோ!

ஓ வறுமையின் செம்மல்களே

உங்கள் சமுதாயம்

உங்களை தூக்கியெறிந்தபோது

நீங்கள் கொண்ட புரட்சி

இன்று சம உடைமை

கண்டதால்

சமுதாயம் உங்களை

வீரர்கள் என முகஸ்துதி

பாடியதோ!

ஓ சீதன கொலைஞர்களே

நீங்கள் சிவந்த கத்தியுடன்

முனைத்துவிட்டதால்

உங்களைக் கண்ட

சீதனங்கள் தானங்களாகி

தருமங்களாகி புகழ்மாலை

சூடிக்கொள்ள முனைந்து

விட்டனவோ!

ஓ ஏழ்மையின் செல்வங்களே

எங்கே நின்மதியென

நீங்கள் கொண்ட

பெருமுச்சுகள் சூடானபோது

செல்வம் கொண்ட

கருணை ஏழைகள்

கண்களில் களிப்பைக்

காட்டினரோ!

பெரு. கணேசன்
அக்கராயன்குளம்

விதி ≡ எண்ணம் ○○○○○○○○○

ஒரு மனிதனின் வாழ்வை உருவாக்கும் பெரிய கருவி அவனது எண்ணம்தான் ஒருவன் எண்ணும் ஒவ்வோர் எண்ணமும் அவன் உள்ளத்தில் தோன்றும் ஒவ்வோர் நினைவும் அவன் உள்ளத்தில் வந்து விழுந்து வேரூன்றிவிடும் ஒவ்வோர் செய்தியுமே அவன் வாழ்வை ஆக்கவோ அல்லது பயனற்றதாகவோ செய்கிறது. ஒரு மனிதனின் வாழ்வில் சில நல்ல எண்ணங்களும் தோன்றும். சில தீய எண்ணங்களும் தோன்றி அவற்றில் நல்லவைவற்றை எடுத்துக்கொண்டு தீய எண்ணங்களை விலக்கி வாழ்வது அவனின் திறமையாகும். இல்லையேல் அவனின் தீய எண்ணங்களே அவனை அழித்துக் குட்டிச் சுவராக்கிவிடும். ஒருவன் எண்ணும் எண்ணங்கள் நல்லவையாக இருப்பின் அவனும் நல்லவனாயும் மகிழ்ச்சியுள்ளவனாயும் இருப்பான். அதேபோல் ஒருவனின் எண்ணங்கள் தீயவையாக இருப்பின் அவனும் கெட்டவனாயும் துன்ப உருவானாயும் இருப்பான். தான் நன்றாக வாழ வேண்டும் என எண்ணி பிறருக்கு தீங்கு செய்யும் ஒருவனிடம் பிறருக்கு தீங்கு செய்ய வேண்டும் என்ற கெட்ட எண்ணம் இருப்பதினால் அவனுக்கே இறுதியில் கேடு வந்து சேர்கிறது, ஒருவனுக்கு துன்பங்கள், கஷ்டங்கள் வரும்போது அவன் சிறிது சிந்தித்துப்பார்த்தால் தெரியும் அவனது எண்ணங்களே அவனுக்கு வந்த கேட்டுக்குக் காரணம். சிலர் விதி

யின் மீது பாரத்தைப் போடுவது வழக்கம். ஒவ்வொரு மனிதனும் தானே தன்னுடைய விதியின் தலைவன் தானேதான் தன் ஆத்மாவின் தலைவன் என்பதை உணராமையே இவ் எண்ணத்துக்குக் காரணம்.

எண்ணங்கள் தலையின் பின்புறத்தில் இருந்து உருவாவதாக சிலரும், அடிவயிற்றில் இருந்து உண்டாவதென சிலரும் கூறிய போதும் பெரும்பாலானோர் எண்ணங்கள் இதயத்தில் இருந்தே உண்டாவதாகக் கூறுகின்றனர். எண்ணத்துக்கு உரு உண்டு. மனிதனின் சூழ்நிலை, வாழ்வு ஆகியவற்றை உருவாக்கும் ஆற்றலும் மனிதன் எண்ணத்துக்கு உண்டு என சில உளவியலாளர்கள் கூறுகின்றனர் எண்ணங்கள் காற்றிலே எழுப்பட்டாலும் அவை உறுதியானவையாக இருப்பின் நிச்சயமாக பூமியில் வந்து உட்காரும் என பலரும் நம்புகின்றனர். ஒரு பெரிய

T. J. தேவானந்த, கரவேட்டி.

மரம் உருவாவதற்கு ஒரு சிறிய விதை எப்படித் தேவையோ அதே போல் ஒரு மனிதனின் வாழ்வு மகிழ்வாக அமைய அடிப்படையில் விதைபோல் இருப்பது அவனது எண்ணம் தான். ஒருவன் திரும்பத் திரும்ப எண்ணும் ஒரு எண்ணம் நம்பிக்கை ஆகிறது நம்பிக்கை நம்மை செயல்படத்

தூண்டுகிறது. திரும்பத்திரும்ப செய்யப்படும் ஒரு செயல் பழக்கமாய் மாறுகிறது. பழக்கங்கள் மனிதனின் குணநலன்களாய் மாறுகிறது. அவனது குணநலன்கள் அவனது விதியை நிர்ணயிக்கிறது என்கிறார் ஒரு உளவியலாளர். இதிலிருந்து ஒருவனது எண்ணம் அவனது வாழ்வில் எவ்வளவு பெரிய பங்கை வகிக்கிறது என்ற முடிவுக்கு நீங்கள் வரலாம்.

எண்ணம் எவ்வளவு வன்மையுடன் உடலை ஆட்சி செய்கின்றது என்பதை எண்ணிப்பார்க்கும்போது எனக்கு பெரும் வியப்பேற்படுகிறது. என்றார் கவிஞர் கதே. உண்மையில் இதயந்தான் உடலின் எசமானன் என சிலர் சொல்கிறார்கள். உள்ளத்தில் எந்த எண்ணம் தோன்றுகின்றதோ அல்லது உள்ளம் எதை எண்ணுகிறதோ அதன் பிரதிபலிப்பை நாம் உடலில் அடுத்த கணமே உணரலாம். கவலை, விரக்தியுள்ள ஒரு மன்தனுக்கு நல்ல மருந்து இன்ப எண்ணங்களையும், ஆர்வமிக்க எண்ணங்களையும் எண்ணுவதுதான் மனோதைத்துவ டாக்டர் ஒருவர் உங்களுக்கு தோல்வி, தாழ்வு மனப்பான்மை ஏற்படும்

போது நீங்கள் வெற்றிபெற்ற அல்லது பிறரால் பாராட்டப்பட்ட சந்தர்ப்பங்களை எண்ணுங்கள் எனக் கூறுகிறார். இவ்வாறு எண்ணப்படும்போது நம் உடலில் ஒரு புத்துணர்ச்சி தோன்றும். எதையும் செய்யக்கூடிய மனோ தைரியம் தோன்றும் இதனால் முன்னரிலும் அதிக பிரயாசையும், வைராக்கியத்துடன் உழைக்க முடிகிறது. இதனால் சதா கீழ்த்தரமான இயலாமையான எண்ணங்களை எண்ணுவதைவிட்டு எம்மால் முடியும், எம்மிடம் அதை சாதிக்கக்கூடிய வலு உள்ளது போன்ற எண்ணங்களே ஒரு காரியத்தை செய்துமுடிக்க நமக்கு உந்துகோலாக அமைகிறது. இவற்றை அறிந்து தானே என்னவோ நம்முன்னோர் எண்ணம் போல் வாழ்வு என்ற முதுமொழியை ஆக்கினார்கள். ஒருவனின் எண்ணத்தைக் கொண்டு அவனின் குணத்தை அறியலாம் என இன்றைய உளவியலாளர்கள் கூறினாலும் பல தூரூண்களுக்கு முன்னர் வாழ்ந்த நம்முன்னோர் எண்ணம்போல் வாழ்வு என கூறியதைப் பார்க்கும்போது நாமெல்லாம் ஆச்சரியப்படாமல் இருக்கமுடியாது.

● உருப்படியான காரியங்களைச் சாதிக்க முடியாதபோது நமது மூளை உதவாக்கரை யோசனைகளை உற்பத்தி செய்யத் தயங்குவதில்லை.

டாக்டர் எம். ஜே.

● நமது வாழ்க்கை ஒரு திட்டமான நோக்கத்தையும் முக்கிய கருத்தையும் கொண்டிராவிட்டால் நமது சக்திகளெல்லாம் பற்பல வீண் எண்ணங்களால் சிதறடிக்கப்படும்.

அந்தோனின் எமியூ

தித்திப்பான கனி சுவையுங்கள்

— செல்வி. நா. விமலாம்பிகை —

“ஒரு மனிதன் என்ன என்னு
கிருவே அதுவாகவே அவன்
ஆகிவிடுகின்றான்” என்பது ஒரு ஆங்கிலக் கவி வாசகம். மனம்போல்
வாழ்வு என்ற எம்முன்னோர் வாக்கு
மனிதனது நடவடிக்கைகள் அனைத்திற்கும்
காரணமென்பதைத் தெட்டத் தெளிவாக்குகிறது. பூமியில்
மண்ணுள் மறைந்து கிடக்கும் வித்திலிருந்தே மரம் உண்டாகின்றது.
அதே போன்று மனிதனுடைய அகத்துள்
மறைந்திருக்கும் எண்ணத்திலிருந்தே ஒவ்வொரு செயலும்
உண்டாகிறது. வித்து இல்லாமல் மரம்
உண்டாவதில்லை. அதே போல் எண்ணம்
இல்லாமல் செயல் உண்டாவதில்லை. “செயல்கள்
எண்ணத்தின் மலர்கள். இன்பமும் துன்பமும்
அதன் கனிகள். இவ்வாறாக மனிதன் தனது
சொந்த வேளாண்மையின் தித்திப்பான
கனிகளையும், கசப்பான கனிகளையும்
உண்பதற்கு எண்ணமே காரணம்” என்கிறார் ஜேம்ஸ் ஆலன்.

மனிதன் நல்ல எண்ணங்களை எண்ணி
அதையே செயற்படுத்த முனையும்போது
தெய்வத் தன்மையுடையவனாக உன்னதமானவனாக
மாறுகிறான். தீய எண்ணங்களைத் தன்னிடத்தே
உருவாக்கி அத் தீய வழியே செல்லும்போது
மிருகத்தி

லும் கேவலமானவனாக மாறுகின்றான்.
தீய எண்ணங்களை எண்ணாத ஒருவன்
தீயவனாவதும் இல்லை. தூய எண்ணங்கள்
இல்லாத ஒருவன் நல்லவனாவதும் இல்லை.
“சந்தர்ப்பங்கள் மனிதனை உருவாக்குவதில்லை;
அவை அவனை அவனுக்குத் தெரியப்படுத்துகின்றன”
என்கிறார் அறிஞர் ஒருவர். நன்மைகளையே
செய்ய விளைபவர்களுக்கு நல்லதையே
தொடர்ந்து செய்வதற்கான சந்தர்ப்பங்கள்
அடிக்கடி தோன்றுவது போலவும் தீமையைச்
செய்து கொண்டிருப்பவர்கள் திருந்த வழி
தேடினாலும் திருந்த முடியாதபடி சந்தர்ப்பங்கள்
தடைபோடுவதாகவும் எமக்குத் தோன்றுகிறது.
ஆனால் உண்மை என்னவென்றால் நல்ல
எண்ணங்களை எண்ணும் ஒருவன் தனக்குத்
தானே நல்ல சந்தர்ப்பங்களை உருவாக்கிக்
கொள்கிறான் என்பதே.

“உள்ளுவதெல்லாம் உயர்வுள்ளால்”
என்கிறார் குறள் தந்து புகழ் கொண்ட
வள்ளுவர். சிறந்தவையாய், உயர்ந்தவையாய்,
நல்லவையாய், பெருமைக்குரியவையாய்
எம் உள்ளங்களில் எண்ணங்கள் உருவாக
வேண்டும். சமுதாயத்தின் கீழ்மட்டச்
சேற்றில் பிறந்து இன்று செந்தாமரைகளாய்
உலகு வக்கப் பணிபுரிந்து புகழ்பெற்ற
பெரியோர்களும் நல்லோர்க்கும் தம்மைத்

தாமே உருவாக்கிக் கொண்டமைக்குக் காரணம் அவர்களது உள்ளத்தில் வளர்த்த உயர்ந்த எண்ணங்களே தன் இலக்கை உய்த்துணர்ந்து அதற்கான சரியான வழியில் எதிர்ப்புகளை முயற்சியினாலும் விவேகத்தினாலும் அழித்தொழிதது முன்னேறுபவன் நிச்சயமாக நினைத்ததை முடித்து உலகில் நிலையான இடத்தைப் பிடிக்கும் அறிவாளிகள் வரிசையில் சேர்த்துக்கொள்ளப்படுகின்றனர். தன் எண்ணங்களில் உயர்ந்த காட்சிகளையே எண்ணுபவன் தன்னையறியாமலே உயர்ச்சி நிலைக்கு இட்டுச் செல்லப்படுகிறான்.

ஆகவே “ஆவதும் பெண்ணிலே அழிவதும் பெண்ணிலே” என்ற பழமொழியை மாற்றி “ஆவதும் தன்னாலே, அழிவதும் தன்னாலே” என்ற புதுமொழியமைத்து தன்னை தான் விரும்பியவாறே ஆக்கிக் கொள்ள முடியும் என்ற எண்ணம் ஒவ்வொரு மனித உள்ளத்திலும் பிறந்தால், லீனை மூடநம்பிக்கைகள், தேவையற்ற பயங்கள், தீய இச்சைகளை அழித்து வளர்ச்சியின் பாதையில் முன்னேற முடியும்.

எண்ணங்கள் உறுதியானதாக அமைந்தால் செயற்திறன் கொண்ட சக்தியாக மலரும். இல்லாவிடின் எல்லாமே வெறும் பகற்கனவாய் பயனற்றதாய் விரையமாகி விடும். எண்ணம் மனித உருவாக்கத்தின் முதற்படி. அப்படியில் கால்வைக்காமல் எவரும் எப்பாதையிலும் செல்ல முடியாது. எண்ணமில்லா

மல் மனித நடவடிக்கைகள் உருவாவதில்லை. எண்ணத்தோடு செயல்திறனும் இணையும் போது தான் அது நடைமுறைச் சாத்தியமாகின்றது.

“எண்ணிய எண்ணியாங்கு
எய்துப எண்ணியர்
திண்ணியராகப் பெறின்”

என்கிறது குறள். தட்டும் எண்ணத்தால் மட்டும் கதவு திறக்கப் படுவதில்லை. கேட்கும் எண்ணத்தால் மட்டும் கேட்பது கிடைப்பதில்லை. மிதமிஞ்சியளவு உண்டதால் நோயாளியாகிய ஒருவன் வைத்தியசாலைக்குச் செல்ல எண்ணலாம். அதற்காக எவ்வளவு பணத்தையும் செலவளிக்கத் தயாராக இருக்கலாம். ஆனால் அவன் தொடர்ந்தும் மிதமிஞ்சிய உணவையே புசிக்கும் விருப்பமையவனாய் இருந்தால் நோய் குணமாவது எப்படி? அமுத பிள்ளையால் மட்டுமே பாலைக் குடிக்க முடியும். எனவே எண்ணத்தோடு செயல்திறனும் இணையும்போது நினைத்தது நடக்கிறது. கேட்டது கிடைக்கின்றது.

ஆகவே தூய எண்ணங்களான விதைகளை எம் மனத்திலே தூவி அதற்காக செயல்திறன் என்ற நீரூற்றி, விடாமுயற்சி, பொறுமை, தன்னடக்கம் போன்ற பசைகளை யிட்டு சொந்த வேளாண்மையின் தித்திப்பான கனிகளை எதிர்காலத்தில் உவந்து உண்பதற்கு எண்ணங்களால் அடியிடுவோமாக.

சித்திரைப் புழுக்கம் உடலை வருத்திக் கொண்டிருக்க உள்ளத் திலே புகைந்துகொண்டிருந்த மனப் புழுக்கத்தைத் தணிக்க முடியாமல் கட்டிலிலே புரண்டு கொண்டிருந்தாள் அனிதா. அவளது மனத்திரையிலே தோன்றி மறைந்து கொண்டிருந்த நினைவுகளை இராமீட்டுவதா அன்றி அந்த நினைவுகளுக்கு திரைபோட்டு மறைப்பதா என்று தெரியாமல் அவளது மனம் குழம்பிக் கிடந்தது. இந்த உலகத்

படிப்பு இப்படி ஒன்றும்ல்லாமல் சாதாரண கிளாக்காக வேலையில் சேர்ந்திருந்தாள். அவளைப் பொறுத்தவரை அவளது அழகான தோற்றமும் அமைதியான சபாவமும் எதிலுமே நிதானபோக்கும் அவளுக்கு இலக்கணம் வகுத்து நின்றன.

அவள் வேலையில் சேர்ந்த இரண்டு வருடத்தில் அவளது திருமணப் பேச்சும் அடிபடத் தொடங்கி

மலராத அரும் புகள்

திலே தனக்கென உரிமை பாராட்டிக் கொள்ள தன்னிடம் எதுவுமே இல்லை என்று எண்ணும் போது தான் அவளுக்கு தனது தனிமையின் வெறுமையில் அவளை அறியாத ஒருவித சோர்வும் வெறுப்பும் கலந்திருந்தன. அவளது வாழ்க்கையே ஒரு விசித்திரமானது தான்.

அனிதா குடும்பத்தில் மூத்தவள். அவளைத் தொடர்ந்தாற்போன்று இரண்டு சகோதரியும் ஒரு தம்பியும். அனிதாவின் அப்பா மலேசியாவில் ஏதோ பெரிய வேலைகளெல்லாம் செய்துவிட்டு இப்போது ஊரோடு வந்து “மலாயன் பென்சனியர்” என்கிற ஒரு சின்ன கௌரவத்துடன் இருக்கிறார்.

அனிதா A / L முடித்துவிட்டு தொடர்ந்து பல்கலைக்கழகம் பட்டப்

விட்டது. “அனிதாவுக்கு ஒரு நல்ல இடம் வந்திருக்கு. பெடியன் வெளிநாட்டில் வேலை பார்க்கிறார். நல்ல வேலையாகத்தான் இருக்க வேணும். எனக்கு ஏதோ அந்த இடம் நல்லது போலத்தான் தெரியுது...” அவங்களினர் வீட்டிலேயும் கதைச்சுப் பாத்தன்... அவையளுக்கும் விருப்பம்போலத் தெரியுது...”

“நீங்க சரியென்றால் அதிலையாருமே குறை சொல்ல ஏலாது; உங்களை எனக்குத் தெரியும். எதுக்கும் பிள்ளைக்கிட்ட ஒரு வார்த்தை கேட்டால் நல்லது.”

☞ N. C. அருள்வரதன் ☞

“அவளென்ன நாங்கள் கீறின கோட்டை மீறி நடப்பாளே”

“என் கரைச்சல், இந்தா அவளே வாறாள். கேட்டுப் பாருங்களேன்”

சில நிமிட மௌனத்தைக் கலைத்துவிட்டு அவளது அப்பாவும் அம்மாவும் கதையை ஆரம்பித்தார்கள். அவளது மனதிலே பெரும் அதிர்ச்சி. இத்தனை அனுபவப்பட்ட அப்பாவும் அம்மாவும் தனது வாழ்க்கையில் இப்படித் திடீர் முடிவை எடுப்பது அவளுக்கு நிறைவளிப்பதாய்த் தெரியவில்லை.

“அப்பா, நான் சொல்லுறதைக் கொஞ்சம் பொறுமையாகக் கேளுங்கோ. என்னைப்பற்றி உங்களுக்கு நல்லாத் தெரியும். எனக்கு வரப்போகிற கணவர் நல்ல உள் எம்பட்சவராக; நல்ல ஒழுக்கசீலராக; தெய்வத்தில நம்பிக்கை கொண்டவராக இருக்க வேணும். என் கணவர் பார்வைக்குக் கூட லெட்சுமாமாய் இருக்க வேணும். இப்படிப்பட்ட ஒருவரை என்ற வாழ்க்கைத் துணையாகத் தந்தால் உண்மையிலேயே நான் பெருமைப்படுவன்.”

“நீ சொல்லுறதைப் பார்த்தால் உனக்கு ஏதும்...”

“அப்பா, நான் ஒரு இலட்சிய புருஷரை என் வாழ்க்கைத் துணைவராக்க விரும்பிறன். நான் எந்தக் குணங்களை எதிர்பாத்து இருந்தேனோ அந்தக் குணங்களை உடையவர் எனக்குக் கிடைத்திருக்கிறார். என்னோடுவேலை செய்கிறவர். ரகுநாதனென்று பேர். அவரின்றேநீர்

மைத் தனங்களை எண்ணி நானே பெருமைப்படுகிறன்”

“அனிதா உனக்கு உலகம் தெரியாது. இந்தக் காதல் கீதல் எல்லாத்தையும் விட்டுப் போடு... நான் ஒழுங்கு பண்ணியிருக்கிற இடம் நல்ல இடம். அவன் பெடியனை விட்டால் யாரும் வலை போட்டிடுவாங்க... முடிவாகச் சொல்லுறன். நாங்க சந்தோஷப்படுற தென்றால் எங்களினர் பேச்சைக் கேளு. இல்லையெண்டால் உன்னை விருப்பப்படி நீயே நடந்துகொள்”

“அனிதா, உன்னைப் பெத்து வளத்தவங்க சொல்லுறம். உன்ற வாழ்க்கைய நாங்க நாசமாக்க மாட்டோம்... பேசாம அப்பா சொல்லுறபடி கேளம்மா”

அனிதா எதுவுமே பேசவில்லை. நீண்டநேர மௌனம். பின்பு அவள் “அப்பா நீங்களே இப்படி மாறிப் போனீங்களே! வெளித்தோற்றங்களைக் கொண்டு எதையுந்தீர்மானிக்க முடியாது. உள்ளார்ந்தத்தையும் உணர்ந்துதான் தீர்மானிக்க வேண்டுமென்று சொல்லுவீளே” — அவள் முடிப்பதற்குள்,

“அந்தப் பெடியனில் என்ன குறையிருக்கு. வெளிநாட்டில் வேலை... பாக்கிறதற்கு நல்ல வாட்டசாட்டம்... நல்ல செல்வாக்கு வேற... இதைவிட வேறென்ன வேணும்” — அவளது தாயின் விமர்சனம் இப்படி இருந்தது.

“வாட்டசாட்டமா, பாக்கிறதற்கு அழகா நாலு காசோட

இருந்தா எல்லாம் சரியென்று நினைக்கிறீங்களா அம்மா”

“அம்மாடி, உண்டோட கதைக்கிற அளவுக்கு எனக்கு ஒண்ணும் தெரியாது. நாங்க சொல்லுறதக்கேள். எங்களினர் எண்ணத்தில மண்ணப் போட்டுடாத.”

“அனிதா, நீ நல்ல இடத்தில சேர வேணுமென்று தான் இந்த ஓழுங்கெல்லாம் செய்திருக்கீறோம். பெடியனுக்கு காசு ஐம்பதாயிரம், வீடு வாசல், உனக்கு வேண்டிய நகை சாமான் எல்லாந் தருவோம்... இனி பெயடினர் குடும்பமும் பிரச்சனை இல்லாதது... சொல்லவேண்டியதெல்லாம் சொல்லிப்போட்டோம்... என்ன சொல்லுறாய்”

அவள் எதுவுமே பேசவில்லை. அவளுக்கு ரகுநாதனிடம் இதை எப்படித் தெரிவிப்பதென்பது தெரியாமலிருந்தது. ஒரு நேர்மையான உறவில் தனது வாழ்வை இணக்க முடியாத துயரம் அவளது இதயத்தை ஏதேதோ செய்தது. அவனிடம் அவள் மானசீகமாக மன்னிப்பு வேண்டி நின்றாள். “என்னம்மா அனிதா, உனக்கு சம்மதந்தானே”. இருவரின் கேள்விக்கு அவள் மௌனம் சாதித்துவிட்டுச் சென்றாள். அவர்களின் விளக்கப்படி “மௌனம் சம்மதத்துக்கு அடையாளம்”. ஆனால் அவளது தீர்மானப்படி “நீங்களே முடிவு செய்துவிட்டு இனி என்னை என்கேட்க வேண்டும். ஏதோ நடந்து முடியட்டும்” என்னும் நிலையிலே விட்டிருந்தாள்.

அவளது வீட்டிலே நடந்த முதல் திருமணமாதலால் திருமணச் சிறப்புக்களைப்பற்றி அதிகம் சொல்ல வேண்டியதில்லை. இனி மாப்பிள்ளையும் வெளிநாட்டுக் காரர் என்ற மட்டில் அவரது வீட்டிலும் ஏகப்பட்ட சிறப்புகள். அவளது வீட்டிலே மகிழ்ச்சி. “மலாயன் பென்சனியர் உண்மையிலே அதிஷ்டக்காரர்தான். வசதியான இடம். அவருக்கு இனி என்ன” இப்படி மற்றவர்கள் கூறும்போது பென்சனியரின் வீட்டிற்கு அது குதூகலமாக இருந்தாலும், அனிதாவுக்கு அந்த வாழ்த்துக்கள் எதுவுமே பெருமை தரவில்லை.

அவர்களது திருமணம் முடிந்து அனிதா ஒரு குழந்தைக்குத் தாய் என்கிற அளவில் அவர்களது வாழ்க்கை போய்க்கொண்டிருந்தது. அவளது கணவனைப் பொறுத்தவரை சடங்கு, சம்பிரதாயம், கலாசாரம் எதிலுமே நம்பிக்கையற்றவன். அவளது ஒவ்வொரு நடவடிக்கையும் அவளை விட்டு அவன் விலகிச் செல்வது போன்றே அவளுக்குத் தென்பட்டது. அதிலும் உண்மை இல்லாமலில்லை. வெளிநாட்டிலே அவன் வேலை செய்கிற இடத்திலே வேலை செய்கிற யாரோ “கொழும்புப் பெண்ணுடன் அவனுக்கு நெருக்கம் அதிகமாம்.” ஊரெல்லாம் அடிபட்ட கதை அனிதாவின் காதுகளுக்குமெட்டியது. அவளுக்கு அவனிடம் அதை எப்படிக்கேபதென்பதில் பெரும் சங்கடமாக இருந்தது. பலமுறைகளில் அவள் முயற்சித்தும் அது கைகூடாமல் போயி

ருந்தது. என்ரு லும் ஒருமுறை அவள் அவனிடம் கதையைத் தொடங்கினாள். அவன் முடித்து வைத்தான்.

“அனிதா! நான் நேரடியாக உன்னிடம் இதச் சொல்ல இருந்தன். நீயே கேட்டபிறகு நான் என் மறைக்க வேணும். நீ கேள்விப்பட்டதெல்லாம் உண்மை... உன்னைக் கல்யாணம் செய்ய முதலே அவளை எனக்குத் தெரியும். ஏதோ வீட்டுக் காரரைத் திருப்திப் படுத்தத் தான் உன்ர கழுத்தில் தாலி கட்டினன். அவ்வளவும்தான். நீ வேனுமென்றால் ஒன்று செய்யலாம். பேசாம விவாகரத்துக்குச் சம்மதி. நீ உன்ர வழியப் பார்... நானும் என்ர வழியில் போறன்.”

அவன் இப்படிக் கூறியபோது அவள் எதுவுமே பேசவில்லை. மனிதத் தன்மையற்ற அந்தப் பேச்சு அவளுக்கு வேம்பாகக் கசந்தது.

“நமக்கென்றொரு மகள் இருக்கிறாள். அவளினர் எதிர்காலத்தைப் பற்றி நீங்க யோசிக்கவே இல்லையா?” -- அவள் இப்படிக் கூற நினைத்தபோது “பின்னையப் பற்றி உனக்குக் தவலை வேண்டாம். சூட்டப்படி என்ருலும் அது எனக்கு உரியதுதான். அவளை என்றைக் காவது நான் வந்து கேட்டால் நீ விடவேணும். இப்போதைக்கு அவள் உன்னோட இருக்கட்டும்”

அவன் கூறியபோது அவளால் அழ மட்டுந்தான் முடிந்தது.

அனிதாவின் கணவன் அவளோடு இருந்த தொடர்பை அறுத்து

விட்டுப் பல மாதங்கள் கழிந்து மறைந்துவிட்டன. அந்தக் கொழும்புப் பெண்ணையும் அவன் வெளி நாட்டிற்குக் கூட்டிச் சென்று விட்டதாக இடையே ஒரு கதையும் அடிபட்டது.

இந்த நிலையில் தான் அவளது நிலையிலே பெரும் போராட்டமென்று உருவாகியிருந்தது. அவளது திருமணம் நடந்து இரண்டு வருடங்கள் முடிந்துவிட்டன. இந்நிலையிலே அவள் எதிபாராத விதமாக அன்று ரகுநாதனை சந்தித்தாள். இரண்டு வருட இடைவெளிக்குப் பின்னர் இருவரும் சந்தித்திருந்தார்கள். தனது மனப் பாரங்கையெல்லாம் யாரிடமாவது கொட்டித் தீர்த்தால் தான் மன ஆறுதலாக இருக்குமென்றிருந்தவளுக்கு ரகுநாதனிடம் கதைத்ததில் மனம் எவ்வளவோ ஆறுதலடைந்துதானிருக்க வேண்டும். ரகுநாதனுக்கு இன்னும் திருமணமாகவில்லை.

...அனிதாவின் மனதிலே ஒரு வித தாகம்... அவளது அடிமனதிலே மறைந்து கிடந்த உணர்வுகள் அவளை அறியாமலே அவளில் தளிர்த்தன. தனது ஓடிப்போன கணவன் அவளுக்கு வெறுப்பான லீக்கிரகமாக நின்றான். “அவனுக்கு ஒரு துணை தேவைப்பட்டது போன்று ஏன் தனக்கும் ஒரு துணை இருக்கக்கூடாது. அந்தத் துணை ரகுநாதனை ஏன் இருக்க முடியாது” என்று அவள் நினைத்தாள். தனது எண்ணத்தினை அவனிடம் வெளியிட்டபோது அவனுக்கு அது எதிர்பாராத எமாற்றமாக இருந்தது.

“ அனிதா! உன்ர வாயில் இருந்து இப்படியான முடிவு வருமென்று நான் எதிர்பார்க்கவே இல்லை... உனக்குள்ள மனச்சுமையை நான் உணர்ரன்... ஆனால் அதற்காக உன்னோடு சேர்ந்து வாழ வேண்டுமென்று நான் நினைக்கவே இல்லை. என்னைப்பற்றி உனக்கு நவ்வாத தெரியும்... நியாயத்துக்கு மாறாக நான் என்றைக்குமே நடக்க மாட்டன்... நீ நினைக்கிறது போல நாங்கள் ரெண்டு பேரும் சேர்ந்து இருக்கிறபோது, உன்ர கணவன் என்றைக்காவது ஒருநாள் உன்னிட்டவந்தால் நீ எந்த முகத்தோடு போய் அவரது முகத்தில் முழிப்பாய்?... உனக்கு நான் சொல்ல வேண்டியதில்லை... உன்ர மகளினர் வாழ்க்கைய எண்ணிப்பார்... அனிதா! வாழ்க்கையில் போராட்டங்கள் வரந்து உண்மைதான்... இந்த வேளையில் தான் மன உறுதி வேணும்... தயவுசெய்து உன்ர மன

தில் எழுந்த எண்ணத்தை அடியோடு மறந்திடு. இப்படியான கேவலமான எண்ணங்கள் உருவாகி நமது நட்பை அது நாசமாக்கிடக்கூடாதென்று நான் விரும்பிறன்... அனிதா! நான் உமக்கிட்ட ஆரம்பத்திலேயே சொல்லி இருக்கவேணும்... எனக்கு திருமணம் நிச்சயமாயிற்றுது”

மெனனத்தில் இடைவெளியில் இருவரும் பிரிந்து சென்றபோது அனிதாவுக்கு மனப்பாரங்கள் எவ்வளவோ குறைந்திருந்தன. அவளது கடந்தகால நினைவலைகள் எங்கோ கலைந்து மறைந்தபோது அவளது உணர்விலே புதிய நினைவலைகள் உறவாடின. “என்றாவது தனது கணவன் தன்னிடம் வந்தால் அதவே தனது பாக்கியம்” என்கிற புதிய உணர்வுடன் அவளது மனம் அமைதி கொண்டது.

(யாவும் கற்பனையே)

குறுக்கெழுத்துப் போட்டி “26” முடிவுகள்

இடமிருந்து வலம் : மேலிருந்து கீழ் : பரிசுபெறும் அதிஷ்டசாலி :

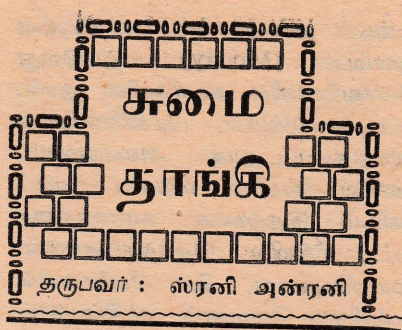
1. முகமூடி	1. முதுகண்	மி. மரியதாஸ்
6. லிபியா	2. கப்பி	7/8, மவுண்கார்மேல் வீதி,
11. வாகை	3. மூலிகைகள்	யாழ்ப்பாணம்.
13. கவண்	4. வாயாடி	
18. துள்ளி	14. வது	

பரிசு அளிப்பவர் : “மணி ஓசை”, யாழ்ப்பாணம்.

பாராட்டுப்பெறுவோர் :

ஸ். வரதராஜன்
மட்டுநகர்.

அ. குணினி
மன்னார்.

சுமை

தாங்கி

தருபவர் : ஸ்ரளி அன்ரளி

□ சுமை: எம் மனச்சாட்சிக்கு எதிராக நடக்காமல் எமக்கு சரி என்று தோன்றுவதை நாம் செய்யும்போது அதைப்பற்றி விமர்சிப்பதற்கென்றே ஒரு கூட்டம் அலகிறதே! இவர்களுக்கு நீங்கள் கூறும் அறிவுரை என்ன?

M. D. அன்ரளி
கொழும்புத்துறை

● தாங்கி: உங்கள் மனச்சான்றிற்கு ஏற்ற விதத்தில் நீங்கள் வாழும்போது உங்களை ஒரு கூட்டம் தவறாக எடைபோடுகின்றது என்பதையிட்டு நீங்கள் வருந்துவது எந்தவொரு மனிதனுக்குமுரிய சாதாரண அநுபவமாகும். வாழ்க்கையை நெறிப்படுத்த விமர்சனங்கள் நிச்சயம் உதவி செய்யும். ஆனால் விமர்சனங்கள் ஒரு மனிதனது ஆளுமையை வளர்க்கின்ற, விருத்தி செய்கின்ற (Constructive) இயல்புடையதாக அமையலாம். வேறு சில ஆளுமையை அழிக்கின்ற (destructive) விமர்சனங்களாக அமையலாம். எனவே உங்களை விமர்சிக்கும் கூட்டம் எத்தகைய இயல்புடைய விமர்சனத்தைக் கொண்டுள்ளது என்பதை நீங்

க்ளே தீர்மானியுங்கள். உங்கள் ஆளுமையை அழிக்கின்ற விமர்சனமென்றால் அதையிட்டு அதிகம் அலட்டிக் கொள்ளாதீர்கள். எனினும் உங்கள் மனச்சான்றிற்கு சரியென்று தோன்றுவது ஒரு தனி நபரையோ நீங்கள் வாழுகின்ற சமூகத்தையோ பாதிக்காமல் பார்த்துக்கொள்வது உங்கள் கடமையாகும்.

□ சுமை: அன்பு செய்யும் உள்ளங்களை மனம் ஏதோ வகையில் உதாசினப்படுத்துகின்றது. வெறுப்பைக் காட்டி விழைகின்றது. இதனால் அன்பு செய்யவர்களின் வெறுப்பைச் சம்பாதிக்க வேண்டியுள்ளது. தவறு என்றாலும் ஏன் மனம் உதாசினப்படுத்துகின்றது என்பது புதிதாக இருக்கின்றது. இந்த சுமையான மனநிலையை தீர்க்க வழி கூறுங்கள்?

யேக்கப் ஜெயந்தி
நெடுந்தீவு

● தாங்கி: இரண்டு பொருட்களுக்கிடையில் அல்ல இரண்டு ஆட்களுக்கிடையே ஏற்படும் உறவுப்பரிமாற்றமே உண்மையான அன்பாகும். நீங்கள் விரும்பாத ஒருவரை அன்பு செய்ய உங்களைப் பலவந்தமாக எவரும் பணிக்க முடியாது. உங்களை அன்பு செய்யும் இதயங்கள் உண்மையான, தூய்மையான அன்போடு உங்களோடு உறவாட விரும்பினால் நீங்கள் அதனை ஏற்றுக்கொள்ள மறுப்பதில் உங்களுக்குள் அத்தகைய அன்பைப் பற்றி நீங்கள் சந்தேகம் கொண்டிருத்தல் ஒரு காசணமாக அமைய

லாம். அல்லது உங்களுடைய அன்பைப் பற்றிய எதிர்பார்ப்பை அவர்களது உறவு நிறைவு செய்யாமல் இருக்கலாம். எனவே அன்பு செய்யும் உள்ளங்களை ஏற்றுக்கொள்ள மறுப்பது உங்கள் மனதில் ஏற்கனவே ஏற்பட்ட சில பாதிப்புகளினால் ஏற்பட்டதாகவும் அமையலாம். எனவே உங்களை அன்பு செய்வோரை ஏற்று, உங்கள் எதிர்பார்ப்புகளை அவர்களோடும் பகிர்ந்து வாழ்ந்தால் உங்கள் மனச்சுமை தீர இடமுண்டு.

□ சுமை: நான் ஒரு பாடசாலை மாணவி. எனது நண்பிகளுடன் நான் மனம்விட்டு அன்பாகப் பழகுகின்றேன். ஆனால் அவர்கள் தாக்கு இஷ்டமானபொழுது நன்றாகப் பேசுகின்றனர். பின்னர் முகத்தை மாற்றவைத்தபடி மௌனம் சாதிக்கின்றனர். இப்படிப்பட்ட நண்பிகளுடன் பழகுவதால் என் மனம் வேதனையடைகிறது. இதற்கு உங்கள் ஆலோசனையை நாடுகின்றேன்.

A. S. R. மறிஞ
கொழும்புத்துறை

● தாங்கி: நீங்கள் உங்கள் நண்பிகளுடன் உண்மையான அன்புடன் நட்புறவு கொள்ள முனைகிறீர்கள் என்பது புரிகின்றது. உண்மையான நட்புக்கு அடையாளம் ஒரு வரது மகிழ்விலும் துயரிலும் பங்கேற்று துணை நிற்பதுதான். ஆழ்ந்த நட்பு, நம்பிக்கை, திறந்த மனப் பாங்கு புரிந்துணர்வு போன்ற பண்புகளின் அடிப்படையில் தான் கட்டியெழுப்பவேண்டும்.

உங்கள் நண்பிகளின் மனநிலையில் தளம்பல் (Moody) ஏற்படுவது சிலவேளைகளில் அவர்களின் தனிப்பட்ட வாழ்க்கைப் பிரச்சினையோடு சம்பந்தப்பட்டதாக அமையலாம். எனவே நீங்களே உங்கள் நண்பிகளிடம் இதற்கான காரணத்தை நட்பு ரீதியில் தெரிந்துகொள்ள முயற்சியுங்கள். சில வேளைகளில் அவ்விதம் மௌனம் சாதிப்பதால் ஏதோவொரு செய்தியை உங்களுக்கு சொல்ல முயலுகின்றார்கள் என்பதையும் நீங்கள் புரிந்து கொள்ள முயலுங்கள். உங்களை அவர்கள் தங்கள் நண்பியாக எத்தகைய பண்புகளின் அடிப்படையில் ஏற்றிருக்கிறார்கள் என்பதனை நீங்கள் ஆராய்ந்தால் சில உண்மைகள் வெளிப்படலாம். இதன் மூலமாக சிலவேளை நீங்கள் உங்களிடமுள்ள சில பண்புகளை மாற்றியமைத்து நண்பிகளுடன் மனநிலை தளம்பாத ஆழ்ந்த நட்புறவை ஏற்படுத்திக் கொண்டு வேதனையின்றி வாழ வாழ்த்துகின்றோம்.

□ சுமை: என் மனதில் சந்தோஷம் ஏற்பட்ட அதே கணமே மனதில் நிலைகொள்ள முடியாத சஞ்சலம் ஏற்படுகின்றது. எனக்கு ஏன் இந்தச் சோதனை? அதற்கு உங்கள் உதவியை நாடுகின்றேன்:

T. U. C. மேரி அனீற்றா
கொழும்புத்துறை

● தாங்கி: ஒரு மனிதனது வாழ்க்கைச் சக்கரத்தில் இன்பமும் துன்பமும் சுழன்று வருவது மாற்ற முடியாத ஒரு நியதியாகும். உங்கள் வாழ்க்கையில் மகிழ்ச்சி ஏற்பட

பல காரணங்கள் இருக்கலாம். நீங்கள் நினைத்தது நிறைவேறும் போது, உங்களின் எதிர்பார்ப்புகள் கைகூடும்போது நிச்சயம் நீங்கள் மகிழ்ச்சி அடைவீர்கள். ஆனால் அதே போன்று துன்பங்கள் ஏற்பட பல வெளிப்புற சக்திகளோ அல்லது உங்கள் வரையறைகளோ காரணமாக அமையலாம். இன்பத்தை எவ்விதம் எமது வாழ்க்கையில் வரவேற்போமோ அதே போன்று துன்பத்தையும் வரவேற்கத் தயாராக வேண்டும். எனவே துன்பத்தை ஏற்றுக்கொள்ளும் மனப்பக்குவத்தை நீங்கள் வளர்த்தீர்களாகில் மனதில் சஞ்சலம் ஏற்பட இடமில்லை. உங்கள் வாழ்க்கையில் சந்திக்கும் துன்பத்தை உங்களுக்கு மட்டுமே உரியதென எண்ணி வாழ்ந்தால் நிச்சயம் உங்கள் வாழ்க்கையை சுமையாக்கிக் கொள்வீர்கள். ஆகையால் வாழ்வின் ஒரு பக்கமான துன்பத்தைப்பற்றியே அதிகம் சிந்திக்காது மற்றைய பக்கமான இன்பத்தையும் ஒரே தராசில் இட்டு உளச்சமநிலையோடு வாழ முயலுங்கள் வெற்றி - உங்களதே.

□ சுமை: எனது வயது 21. உயர்தர வகுப்பில் கல்வி பயில்கின்றேன். நான் வசிக்கும் ஊரை முன்னேற்றுவதற்காக பல பயனுள்ள திட்டங்களை கொண்டுவந்து மக்கள் மத்தியில் நடைமுறைப்படுத்தினேன். இவற்றை ஜீரணிக்க முடியாத ஒரு கும்பல் என் மேல் அர்த்தமில்லா பல குற்றச்சாட்டுக்கள் சுமத்தி என்னைப்பற்றி எதிர்ப்பிரச்சாரம் மேற்கொண்டது. இதனால் மிகவும் பாதிப்புக்குள்ளான நான்

அந்த ஊரை விட்டே ஒதுங்குவதா? அல்லது தற்கொலை செய்வதா? என்ற முடிவை எடுக்க முடியாத தவிக்கிறேன். ஏனெனில் அக்கும்பல் என்னைக் கொலை செய்து விடும். தவிச்சும் எனக்கு உந்துணை தேவை.

கனக ஜானி
அம்மன் கோவிலடி

● தாங்கி: அன்பின் ஜானி! நீங்கள் உங்கள் சமூகத்தை முன்னேற்ற எடுக்கும் தன்னலமற்ற முயற்சிகளுக்கு முதன் முதலில் எமது பாராட்டுக்கள். நிச்சயம் உங்களைப் போன்றவர்களால்தான் சமுதாயம் முன்னேற்றமடைய முடியும். உங்களைப் போன்றவர்கள் பிறருக்காக தாங்கள் வாழுகின்ற சமூகத்திற்காக வாழ்வதில்தான் தங்கள் வாழ்வின் நிறைவை அடைய முயலுகின்றார்கள். ஒரு நன்மையான பிறர் நலம் நாடுகின்ற காரியங்களை செய்கின்றபோது நிச்சயம் எதிர்ப்புக்களை சந்தித்துத் தான் தீர வேண்டும். இது தவிர்க்க முடியாததொன்றாகும். ஏனெனில் வரலாற்றில் வாழ்ந்த தன்னலமற்ற உத்தமர்களின் வாழ்க்கை அனுபவத்திலிருந்து புரிந்துகொள்ளப்பட்ட உண்மையாகும். எனவே அந்தக்கும்பலால் செயலுருவம் கொடுக்க முடியாத காரியங்களை நீங்கள் செய்வதால் அவர்களுக்கு ஆற்றாமையும் தாழ்வு மனப்பாங்கும் உங்களைப்பற்றி விமசிப்பதன் மூலமாக வெளிப்படுகின்றது. இந்தக் கும்பலைத் தவிர நீங்கள் செய்கின்ற பயனுள்ள காரியங்களை வரவேற்க நிச்சயம் உங்கள்

ளுக்கு ஆதரவாகவும் மக்கள் இருப்
பார்கள். எனவே இவர்களுடைய
எதிர்ப்பினால் உணர்வுள்ள ஜீவன்
என்ற ரீதியில் நீங்கள் பாதிப்புக்
குள்ளாவது தவிர்க்க முடியாத
தொன்றாகும். எனினும் உங்கள்
வேதனையை உங்களது நெருங்கிய
நண்பியோடு அல்லது உங்கள் நம்
பிக்கைக்குப் பாத்திரமானவரோடு
பகிர்ந்து துணிவே துணை என
நீங்கள் செய்கின்ற நன்மையான

காரியங்களைத் தொடர்ந்து செய்து
நீங்கள் ஒரு இலட்சியவாதி என
நிரூபியுங்கள். எதிர்ப்பைக் கண்டு
ஒரு கும்பலுக்காக தற்கொலை செய்
வது நிச்சயம் ஒரு கோழைத்தன
மான செயலாகும். எனவே குழப்ப
மான மனநிலையில் உடனடித் தீர்
மானம் எதுவும் எடுக்காது,
தொடர்ந்து உங்கள் பணியை
திறம்பட ஆற்ற எமது வாழ்த்
துக்கள்.

எங்கே வாழ்கின்றாய்???

கடந்தகாலம்
என்றும்
திரும்புவதில்லை
எண்ணங்களோ
என்றும்
கலைவதுமில்லை
எண்ணிப்
(ஏங்குவதில்)
பயனுமில்லை

நிகழ்காலம்
என்றும்
தரிப்பதில்லை
செல்லுகின்றது
விரைந்து
எண்ணங்களோ
எதிர்காலத்தை
நோக்கி
வட்டமிடுகின்றது.
நிகழ்வதில்
வாழ மறுக்கின்றது.
எதிர்காலத்தில்
எண்ணக் கோட்டை

கட்டுகின்றது
நிகழ்வுகளும்
நிலை தடுமாறுகின்றது
முழுமை பெற
முடியாமல்
முடங்குகின்றது

எதிர்காலம்
என்றும் நிச்சயமில்லை
நிகழ்வதில்,
வாழாதிருத்தலில்
பயனுமில்லை
இன்றே வாழ்!
நன்றே செய் - அது
ஒன்றே போதும்.

— எ. எம். மகேந்திரன்
மூதூர்

வைத்தியக் கலாநிதி

ஆர். டி. லேயிங்

DR. R. D. LAING

G. M. செபஸ்ரியாம்பிள்ளை

பெருளியல்துறை, யாழ். பஸ்கலைக்கழகம்.

இவர் பிரித்தானிய நாட்டின் கிளாஸ்கோ நகரில் பிறந்தவர். பிறந்த ஊரிலேயே கல்வியையும் கற்று, M. D. பட்டப்படிப்பையும் முடித்துக்கொண்டார். உடனே இராணுவ உளவியல் நிபுணராகச் சேர்ந்து நாட்டிற்காக தன்னை அர்ப்பணித்துக் கொண்டார். இராணுவ உளவியல் மருத்துவ நிபுணராகக் கடமையாற்றும்போது பல வைத்தியசாலைகளிலும், சில வைத்திய நிலையங்களிலும் தன் திறமையைக் காட்டி வந்துள்ளார்.

இக்காலகட்டத்தில், ரஷிய ரொக் மனிதத் தொடர்பு நிலையத்தில் மிக முக்கிய ஆய்வொன்றினை மேற்கொண்டிருந்தார். இதன் காரணமாகப் பல உளவியலாளர்களின் போக்கைக் கண்டிக்கவேண்டியும் ஏற்பட்டுள்ளது. இந்த ஆய்வு முரண்மூளை நோய் (Schizophrenia) என்ற மன நோயைப் பற்றியதாகும். 1961 — 1967இல் பதினொரு குடும்பங்களை இவ்வாய்விற் குட்படுத்தினார். இக்குடும்பங்களுடன் நேரிடையான தொடர்பை ஏற்படுத்தி தனது

ஆய்வை விஞ்ஞான ரீதியில் அமைத்துக்கொண்டார்.

இந்நோய் ஒரு யதார்த்த நிலை அல்ல என்பது இவரின் அசைக்க முடியாத கருத்து.

இதை ஒரு உண்மை நிலையென யாராவது கூறுவார்களே யானால் அவர்கள் இந்நோயைப் பற்றி, ஆரம்பத்தில் முழுமையான ஆய்வை மேற்கொண்டவரும், இதை முதன்முதலில் இனங்கண்டவருமாகிய புளூலரின் (Bleuler's) படைப்புக்களை வாசித்து அறிந்து கொள்ள வேண்டும் எனக் கூறுகின்றார்.

பொதுவாக ஒரு உள மருத்துவர் முரண்மூளை நோயால் வருந்தும் ஒரு நோயாளியைப் பரிசோதனை செய்யும்போது, அந்நோயாளியினுடைய நடத்தையையும், அனுபவங்களையும் “ஏதோ ஒன்று” குழப்பத்தில் தள்ளி விடுகின்றது என்றும், அந்த “ஏதோ ஒன்றை” உள மருத்துவர்கள் முரண்மூளை நோய் எனக் கூறி, இதற்கான காரணிகளை அறிய முற்படுகின்றார்கள். லேயிங் இம்மாதிரியான படி

முறையைக் கையாள விரும்பாமல் முரண்மூளை நோய் ஒரு கருதுகோள் என்ற சிந்தனையின் அடிப்படையிலே தான் செயற்படுகின்றார். ஆனால் முரண்மூளை நோய் ஒரு யதார்த்த நிலை அல்ல என்பதுதான் இவரின் இறுதியான முடிவு எனக் காண்கின்றோம். பியூலர், 1911இல் எழுதிய நூல் 1950 வரைக்கும் ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்க்கப்படவில்லையென்ற காரணத்தினால் அவரின் எண்ணத்தை முழுமையாகப் புரிந்திருக்க, அமெரிக்க, பிரித்தானிய மனநோய் நிபுணர்களுக்கு வாய்ப்பு இருந்திருக்க முடியாது எனக் கூறுகின்றார். உளவியல் சம்பந்தமான நோய்கள் பற்றிய விளக்கங்கள் எப்போதுமே ஏகமனதாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவதில்லை. இதன் காரணமாக மனோதத்துவ நிபுணர்கள் தாம் விரும்பும் வழிமுறைகளைக் கையாளுகின்றனர்.

இவர் மேற்கொண்ட பதினொரு குடும்பங்களின் ஆய்வுகளின் அடிப்படையில், பொதுவான கருத்திலிருந்து, ஒரு மாறுபட்ட முடிவுக்கு வந்துள்ளார். முரண்மூளை நோய் ஒரு சமூக நிகழ்வு (Social Event) என்றும், ஒரு நாட்டின் சனத்தொகையில் ஒரு வீதமானவர்கள், அதிக ஆயுள் கொண்டவர்களாக இருப்பார்களேயானால் இவ் வியாதியால் பாதிக்கப்படும் சாத்தியக் கூறுகள் அதிகம் உண்டு என்கிறார்.

(அப்படியானால் அதிக காலம் உயிர் வாழ்வதும் ஆபத்துப் போல் தெரிகிறது!)

உள மருத்துவர்கள், பல காலமாக இந்நோயினால் பாதிக்கப்பட்ட

வர்களுக்கிடையில் ஒரு பொதுவான அம்சத்தைக் காண முற்பட்டாராயினும் இன்னும் வெற்றி பெற்றதாகத் தெரியவில்லை யெனவும், இந்நோய் உருவாகுமுன், பாதிக்கப்பட்டவர்களிடையே ஒரு பொதுவான அறிகுறி தென்பட்டிருப்பதாகவும் கூறமுடியாது எனக் கூறுகின்றார்.

சில குடும்பங்களில் இவ்வியாதி அடிக்கடி காணப்படுகின்றது, ஆயினும் இவ்வியாதியை ஒரு 'பரவணி' வியாதியெனவும் கூற முடியாது என்பது இவரின் நிலைப்பாடு. சொற்ப கவனத்துடன் நோயாளியைக் கவனித்தால் உடல் நிலையில் ஒரு தாக்கமும் ஏற்படாது எனக் கூறும் நிலையில், உடலமைப்பில் காணப்படும் சில குறைபாடுகள் இந்நோய்க்குக் காரணியாகவும் இருக்கமாட்டாவெனக் கூறுகின்றார்.

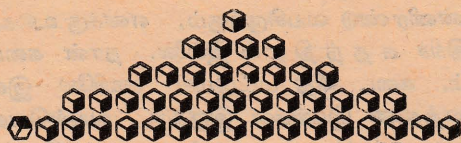
இவ்வியாதியைக் குணப்படுத்துவதற்குக் குறிப்பிடக் கூடிய ஒரு மருந்தும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளதாகத் தெரியவில்லை. ஆனால் புரிந்துணர்வான தொடர்பு முறைகளாலும், நித்திரையை அதிகரிக்கக் கூடிய மருந்துகளை உபயோகிப்பதன் மூலமே, தற்போது இவ்வியாதியைக் குணப்படுத்த முனைகின்றனர்.

ஒரு உளப்பகுப்பாய்வாளர் என்ற முறையிலும் உள மருத்துவர் என்ற முறையிலும், அவருடைய ஆய்வுகளும், பிணி தீர்க்கும் முறைகளும், குடும்பங்களிலும் நிறுவனங்களிலும், கல்விக்கூடங்களிலும் சர்ச்சைக்குரிய இடைவினைகளைத் தோற்றுவித்துள்ளன எனலாம்.

அங்கம்

4

புது வீடு

ஆனந்தி

தெளிவான உணர்ச்சியோடும் சிரித்தும் பேசுகிற இந்தச் சிறுமி அவளுக்கு ஓர் அற்புதப் பிறவியாகவே தோன்றினாள். அவளுக்கு என்ன சொல்வதென்றே புரியாமல், உணர்ச்சி பரவசித்துத் தேகமெல்லாம் புல்லரித்துக் கொண்டிருந்தது. அவளையறியாமலே கண்கள் கலங்கின. சிலிர்த்துப்போன முகத்தை நிர்ந்தி, ஊடுருவி, அவளை ஆன்ம நேயத்தோடு குழைந்து பார்த்தவாறே அவள் பரிவு மிக்க மெல்லிய குரலிலே சொன்னாள்.

“ராணி! துருவ நட்சத்திரம் சாகிறேலை. அது மீண்டும் மீண்டும் என் காலடிக்கே வந்துகொண்டிருக்கு. உன் பேச்சைக் கேட்க எனக்கு எவ்வளவோ சந்தோஷமாக இருக்கு. இதெல்லாம் உண்மையா? நீநிறைய நாளுக்கு நல்லபடியாக இருக்க வேணும். நீ உண்மையிலே என்னைவிட உயர்ந்த ராணிதான் - இல்லை, தெய்வப்பிறவி - துருவ நட்சத்திரம். இதுக்கு மேலே எனக்கு ஒன்றும் சொல்லத் தெரியவில்லை... நல்ல மனிதர்களைச் சீக்கிரமே விதி கொண்டு போகிறது. ஆனால் இதுக்காக அழுகிறது கூடப் பாவம். உனக்கு அழிவில்லை. இதை நான் மானசீகமாக மனசு சாகாமல் இருந்து பார்க்கத்தான் போறன். நல்லவை, என் நெஞ்சிலே நிலைத்து நிற்கும். அவை அபூர்வமாய்த் தோன்றும். என் மனதையே கறை எரித்துப் பரிசுத்தமாக்கிவிட்டுப் போகும்... உன்னைப் பார்க்கிறபோது, சாந்தியான அமைதி நிலை கொண்ட உன் அன்பு முகத்தில், விசாகனே வந்து நிற்கிற மாதிரி நான் உணர்ச்சியில் கரைந்து போறன். உன்னை நினைப்பதுபோல் அவன் என்றும் இருப்பான்.”

“ராணி! இந்த முத்துமலை ஒரு ஜடம். இதுக்கு உயிர் கொடுத்தவன் விசாகன். ஆனால் இது கொடுத்தவைக்கவில்லை... நானே நீயோ இதுக்கு பொருள் ஆகப் போவதில்லை. நாங்கள், மனிதர்களெல்லாம் பார்க்கும்படி, பெரிய வானத்திலே வலம் வந்து, சோபிக்கப் போற ஒளிப் பிழம்புகளல்ல. கீழே நின்றாலும் அன்பு ஒளியே எங்கள் வெற்றி. இதைக் கண்ணாடி வைத்துப் பார்க்கிறதென்றால், இந்த முத்துமலை போதம். இதன் கதையை நான் உனக்குச் சொல்லப் போறன்” குரலில் சுருதி ஏறி, அவள் தொடர்ந்து சொல்லிக்கொண்டிருந்தாள்.

“எனக்கு அப்ப பத்துப் பன்னிரண்டு வயசிருக்கும். எனக்கு உலகம் பிடிபடுகிற வயது. இப்ப மாதிரிச் சுதந்திரம் இல்லை. நான் கடைவீதிக்குப் போனால் வம்பு வரும். கடை வீதி மட்டுமா? ஊரிலே இன்னும் என்னென்ன இருக்கு, எத்தனை இடங்கள் இருக்கு. வயல்வெளி என்ன? குளக்கரை என்ன? காலாறுப் போனால் எவ்வளவு சந்தோஷமாக இருக்கும். இனிமேல் எங்கே போகிறது. பெரியவர்களெல்லாம் விழித்த பிறகு நான் வெறும் ஜடம்... ஐயோ! என்னைப் பூட்டி வைத்து விட்டார்களே! யாருக்குப் பூட்டு? எனக்கா? என்னைப் பூட்டி வைக்க முடியாதே.”

நானென்றால் அது வெறும் உடம்பல்ல. இந்த உடம்பு அழிந்து போகும். அப்ப நான் யார்? எனக்கே அது புரிகிற மாதிரிப் படுகிறது. நிச்சம் புரியும். ஜன்னலடியில் நிற்கிற போது, தெருவும் வாசலும், ஊரும் மண்தார்களும், எல்லாமாய் என்னைக் காணுகிறபோது, கறையற்ற வானம் எதிரே நின்று ஒளியில் சிரிக்கும். எனக்கு உறக்கமே வராது. எனென்றால் எனது ஜன்னல், மனம் எப்போதும் விசாலமாகவே திறந்து கிடக்கும். சூங்காமலே விழித்துக் கொண்டிருக்கும்.

ஒரு நாள் வாசலிலே; தூண் நிழலிலே உட்கார்ந்து கொண்டு, தெருவையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன். அப்ப எதிரே பூமியின் கறையை விழுங்கிக்கொண்டு ஒரு துருவ நட்சத்திரம்... விசாகன் வந்து நிற்கிறான்.

நான் அவனை முன்பின் பார்த்ததில்லை. டவுன்லிருந்து ஒரு புது விருந்தாளியாகத் தன் அப்பாவோடு அவன் வந்திருக்கிறான். அவன் அப்பாவைத்தான் எனக்கு நன்றாகத் தெரியுமே. என்னுடைய அப்பாவின் கடைசித் தம்பியாம் அவர். குகதாசன் சித்தப்பா என்று அவரை நான் கூப்பிடுகிறேன். அவர் எங்கள் வீட்டிற்கு அடிக்கடி வருவார். இறைக்கும் புதுமையாக, இன்னொரு விருந்தாளியோடு வந்திருக்கிறார்.

அவன் எனக்கு முன்னால் வந்து கம்பீரமாக நிற்கிறான். இந்தக் கிராமத்து மண்ணோடு ஐக்கியப்பட்டு, உயிர்விடக் காத்துநிற்கும் எனது நிலை, அவனுக்கு முன்னால் எடுபடாமல், என்னை வெட்கம் பிடுங்கித் தின்ன, தூண் திரை மறைவில் நிழலாக மறைந்து நின்றிருந்தேன் நான். அவன் என்னிடத்தில் வரமாட்டான் என்பது என்ன நிச்சயம்? வருவான். அவன் கால்கள் இன்னும் நிலத்தின் மீதே இருந்தன. பார்ப்பதற்கு அவன் ஓர் அசல் வெள்ளைக்காரச் சிறுவன் போன்றே தோன்றினான். நல்ல சிவப்பு. நாகரிகமாய் உடை அணிந்து கொண்டு காலில் சப்பாத்துடன் வந்து நிற்கிற அவனை, இனம் காண முடியாமல் நான் தவித்துக் கொண்டிருந்தேன். அவனோ என்னைக் கண்டுவிட்ட மகிழ்ச்சியோடு முன்னால் வந்து நின்றான்.

எனக்குப் பேச வரவில்லை. மகிழ்ச்சியா, துக்கமா என்று புரியாமல் தலையைக் கவிழ்த்துக்கொண்டிருந்தேன். அவன் கேட்டான்.

“ஓடி வந்ததில் இடம் தெரியவில்லை. பெரிய இடமாக இருக்கு. இது தான் பெரியப்பா வீடென்று சந்தேகமாக இருக்கு. மம்மி காறி உமிழ்வாளே. ம்! எனக்கொன்றும் புரியேலை. நீர்தானே துளசி”

அவன் குரல் நீருற்றுப்போல மிருதுவாகத் தெளிவோடு அன்பு வயம் மாறாமல் ஒலிக்கிறபோது, நான் அதைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தேன். என்னை மறந்து அவனை நிமிர்ந்து பார்த்தேன். அவன் இந்த மண்ணுக்கு ஈடாகவே, இலக்கு மாறாமல் நின்றுகொண்டிருந்தான். அவன் கண்கள், ஒன்றுமறியாத எனது வெள்ளை உள்ளத்துக்கு ஈடாகவே, களங்கமற்று, நிர்மலமாய் இருந்தன. அவனது பார்வையிலும் பேச்சிலும் தொனியிலும் வக்கிரமற்ற - சூதமற்ற - நிகரில்லாத அன்பு இனித்தது. அதை முழுமையாகப் பிரதிபலிக்கிற அவன்மீது, என்னை யறியாமலே ஒரு பாச ஈர்ப்பு ஏற்பட்டிருப்பதை என்னை நன்றாகவே உணர முடிந்தபோதிலும், நான் இன்னும் தனியாகவே, அவனைப் பிரிந்து நிற்பது போன்ற பிரமையை என்னை மறக்க முடியவில்லை. அவனிடம் எனக்கு வெட்கம் நிறைய இருந்தது. இதற்குக் காரணம் வயது வித்தியாசமல்ல. அவன் ஆண்பிள்ளை என்பதாலுமல்ல. சகோதரத்துவம், அன்பு, இவை தவிர நான் வேறொன்றும் அறியேன். அப்படியாயின் நான் ஏன் அவனிடத்தில் வெட்கமடைந்திருக்கிறேன்?

ஓ! அது எனக்குப் புரிகிறது. பரிசுத்தமும் எளிமையும், ஆடம்பரமற்ற தூய தெய்வீக அழகும் நிர்ம்பிய என்னுடைய கிராமத்துப் பாமரத் தனங்களுக்கு முற்றிலும் மாறுபட்டவகை அவன், வந்திருப்பதே இதற்குக் காரணமாக இருந்தது. அவனிலும் குற்றமில்லை. அவன் அப்படி வளர்க்கப்பட்டிருக்கிறான். தோற்றம் இயல்பான நிலையிலிருந்து, போலி வழியில் திரிந்து போனாலும் அன்பு மாறாத அவனது உள்ளப்பாங்கு எனக்கு ஒத்ததாகவே இருந்தது.

ராணி அவன் சொல்வதைக் கேட்டவாறே தன்னை மறந்து, தூங்கி வழிந்துகொண்டிருந்தான். துளசி அவளின் தோளில் தட்டி.

“என்ன ராணி, தூங்கிறியோ?” என்றாள்.

அவள் திடுக்கிட்டுப் பாதிக் கணவிலே விழிக்கிற மாதிரி கண்ணைத் திறந்து பார்த்துவிட்டு,

“இல்லையக்கா” என்றாள்.

“பொய் சொல்கிறாய் உண்மைக்கு திரை இருக்கு. அந்தத் திரையிலே மறைந்து போய்நிற்கிற ஓர் ஒற்றை நிழல் நான். இது செத்துப்போன

மாதிரிக்கூட இருக்கு. உயிர் எடுத்து வெளியிலே வந்தால், உலகம் ஏசி விரட்டும். எனக்கென்ன, என் நிழலைத்தேடி நீ வந்திருக்கிறாய். உண்மையின் திரையைத் தாண்டி வந்திருக்கிற உனக்கு, இப்ப எல்லாம் விளங்கும். பொய் எங்கே இருக்கு? சொல் பார்ப்போம்.”

“எனக்குச் சொல்லத் தெரியேலை.”

“சரி, உனக்கு அது தெரிய வேண்டாம். மனதிலே அழுக்கு இல்லாமல் இருக்கிற அன்பு மட்டும், உனக்குப் புரிந்தால் போதும். உனக்கும் எனக்கும் உறவு வழியிலே என்ன சம்பந்தமிருக்கு? வெறும் அன்பு என்று சொன்னால் உலகம் சிரிக்கும். நாம் அதுக்குப் பயந்து வாழ்ந்தது போதும். நீயும் நானும் ஒன்றுதான். இந்த ஐக்கியத்திலோ, வேற்றுமைகளை மறந்துவிட்டுச் சந்தோஷமாக இருக்கத் தோன்றுது. நான் விசாகனோடு அப்படித்தான் ஒன்றாக உயிர் கலந்து இருந்தேன். அந்த நீண்ட பயணம், சில்லு முறிந்து இடையிலே நின்றுபோச்சு, அதுக்குப் பிறகு இத்தனை வருஷம் கழித்து அவன் மாதிரி நீ வந்து நிற்கிறாய். இதை நான் மறக்கமாட்டேன். ராணி, நீ திரும்ப வருவாயா?”

“துளசியக்கா, நான் சாகிறதே நிச்சயமாக இருக்கு. உங்களைக்கண்ட பிறகு இன்னும் கொஞ்ச நாளைக்கு இருந்தாலென்ன என்று நினைக்கிறேன். அதுக்கு வழியில்லை என்று நினைத்தபோது ரொம்பக் கவலையாக இருக்கு, உங்களை நான் மறக்கமாட்டேன். இன்னும் ஒரு நாளைக்கு இங்கே வருவேன். விசாகனின் கதை இன்னும் இருக்கல்லே! கேட்க வேணும்.”

“அது முடியாத கதை, தொடர் தொடராய் அதன் அழுக்கம் வந்து கொண்டிருக்கும். அவன் அன்பிலே கட்டுண்டு துயரத்தை மறந்தவன் நான். அவனை நான் எப்படி நேசித்தேனோ அதே மாதிரி உன்னிடமும் எனக்கு அளவு கடந்த அன்பு இருக்கு. அதுபோல அதுக்கு ஈடாக நீ என்ன தரப்போறாய்?”

“அக்கா” நான் ஏழை. அப்பா கூலி வேலை செய்கிறார். அம்மாதோட்ட வேலைக்குப்போய் மிகுதி நேரங்களில் பெட்டி கடகம் இழைத்து சந்தைக்குக் கொண்டுபோய் விற்றுவிட்டு வருவா. நான் வயலைச் சுற்றிப் புல் பிடுங்கிவிட்டு வருவேன். பனை வடலிக்குள்ளே பனம்பழம் பொறுக்குவேன். கஷ்டப்படாமல் இருக்க இயலாது. ஆனால் கடவுள் எனக்கு வருத்தத்தைத் தந்துவிட்டாரே. என்னைத் தந்தாலும் உங்களுக்குப் பலனில்லை.”

“அப்படிச் சொல்லாதே ராணி, உன்னைப் பெறுவதிலே எனக்கு ஆர்வம் இருக்கு. ஏனென்றால் இப்பவெல்லாம் காலம் மாறிப்போச்சு. பெரியோரிடம் பக்தி பயம் குறைவு. எல்லோருக்கும் எல்லாம் தெரியும்.

சிறியவர்களோடு பேச முடியவில்லை. என்ன சொன்னாலும் புத்தியில் எழுது. தீமை எம்மை அழித்து கொண்டுவருகிறது. இதுக்கு மத்தியிலே அன்பைப்பற்றி நினைக்கிறதே ஆறுதலாக இருக்கு. அது இல்லாமல் இருக்கமுடியாது. அப்படி இருக்கவேண்டுமென்று தோன்றினால், அப்பவே செத்துவிட்டதற்குச் சமம். அதனால்தான் இந்தப் பூமி அலைந்து கொண்டிருக்கு ராணி, வாழ்க்கையை விட்டு விலகி நிற்கிற கரையிலே நின்று கொண்டுஎன்னைப்போலச் சூரிய நமஸ்காரம் பண்ணுறது புண்ணிய மல்லே. இதுக்கு நீயும் வருவியா? சாகிறபோது இதைப் பார்த்துக் கொண்டேஇரண்டு பேரும் ஒன்றாகச் சாவோம்.

“இல்லையக்கா நான்தான் முதலே சாவேன்.”

“உரத்துப் பேசாதே ராணி அப்பா காதில் விழப்போகிறது. சாகிறதை நினைத்தாலே அவருக்குப் பயம், வெறுப்பு. நீயோ தைரியமாக அதற்கு முகம் கொடுக்கிறாய் உனக்கு அதில் பயமில்லையா? நீ ஏன் இப்படி இருக்கிறாய்? எனக்கு இதெல்லாம் பெரிய ஆச்சரியமாக இருக்கு! இந்த வயதிலே உன்னுடைய இந்த மனப்பக்குவம் பெரிசில்லையா? இதை வழிபடுகிறதே எனக்குப் பெருமையாக இருக்கு. நான் உன்னை வணங்குகிறேனா? எனக்குப் பைத்தியம்தான் பிடித்திருக்கு.”

வழிபாடு என்றால் என்ன என்றே அறியாத அந்தப் பாமரச்சிறுமி ஒரு துருவத்தில் தான் உயர்ந்து நிற்பதைக்கூட அறியாதவளாக, உண்மையின் திரையில் உயிர்ச்சித்திரமாக, ஒளியாக நிற்கும் அவள் அந்தத் துளசி ஒன்றுமேயில்லாத வெறும் ஜடத்தின் நிழலல்ல. தன்னுடன் வர இருக்கும், அவளின் மாறாத அன்பு நிறைந்த சத்தியத்தையே துணையாக நம்பி ஏற்றுக்கொண்டுவிட்ட மகிழ்ச்சிப் பூரிப்போடு முகம் களை கொண்டு துளசியிடம் சொல்லிவிட்டு எழுந்து வெளியே கதவைத் தாண்டிப் போகிறபோது வாசல் சன்னமான இருளில் வெறித்துக் காஸியாகிக் கிடந்தது.

(வளரும்)

பேனா நண்பர்

பவுஸ்ரின் சேயோன்

871/4, கடற்கரை வீதி,

பாசையூர்.

பொழுதுபோக்கு : சதுரங்கம், புகைப்படம், இலக்கியம், நண்பர் தொடர்பு

கருத்துக் குவியல்

ஒருவரது மனதில் எழும் ஆசைகள்
அவரது எழுச்சிக்கே

மனதில் எழும் ஆசைகள்
எழுச்சிக்கே :

மனித மனம் ஒரு குரங்கு என்
பார்கள். ஏனென்றால் கிளைவிட்டுக்
கிளை தாவிப் பாயும் குரங்குபோல
மனித மனதில் எழும் ஆசைகளும்
ஒன்றைவிட்டு ஒன்றாக தாவிப்
பாய்ந்து கொண்டேயிருக்கின்றன.
எத்தனையோ ஆசைகள் எங்கள்
உள்ளங்களில் கருவாயிருக்கின்றன.
ஆசைகள் இல்லாதவன் முழுமை
யான மனிதன் அல்ல. எம் உள்ளத்
தில் எழுகின்ற ஆசைகள் அனைத்
துமே ஒரேவிதமான ஆசைகள்
அல்ல. அவை பலதரப்பட்டவை.
அந்த ஆசைகள் நல்லவையாகவும்
அமையலாம்; தீயவையாகவும்
அமையலாம். பல ஆசைகள் தற்
காலிகமானவை. சில ஆசைகள்
நிரந்தரமாகவே எம் உள்ளங்களில்
பதிந்து விடுகின்றன.

எம் உள்ளங்களில் பிறக்கின்ற
ஆசைகள் எமக்கு எழுச்சியைத்
தருவதும் வீழ்ச்சியைத் தருவதும்
எம் ஒவ்வொருவரையும் பொறுத்து
இருக்கின்றது. எமது உள்ளங்களில்
எழுகின்ற ஆசைகளை நாம் தரம்

பிரித்து, நல்லவைகளை தேர்ந்
தெடுத்து அவற்றை நெறிப்படுத்தி
அயராதுழைத்தால் நிச்சயம்
அந்த ஆசைகள் ஆக்கபூர்வமான
ஆசைகளாகவே அமையும். அத்
தோடு அவை எம் வாழ்க்கையில்
எழுச்சியைத் தேடித் தரும்.

பலவிதமான ஆசைகள் எம்
உள்ளத்திலே உருவாகுவதன்
காரணத்தால் அந்த ஆசைகளைத்
தரம் பிரிப்பது முக்கியமானதாகும்.
உதாரணமாக அழகான ஒரு பெண்
னைத் திருமணம் செய்ய வேண்டு
மென்பது ஒரு இளைஞனது ஆசை
யாக இருக்கலாம். அதே வேளையில்
இன்னோர் இளைஞனுக்கோ ஏற்
கெனவே மணமாகிவிட்ட அழகான
ஒரு பெண்ணின் மீது, அவளை
அடைய ஆசை தோன்றலாம்.
(ஆனால் ஆசைகள் இந்தக் குறுகிய
வட்டத்துள் மாத்திரம் அடங்கி
யவையல்ல) ஆகவேதான் எமது
ஆசைகளை நாம் தரம்பிரிப்பது அத்தி
யாவசியமானதாகும். எம் உள்ளங்
களில் தோன்றுகின்ற நல்ல ஆசை
களை, நியாயமான ஆசைகளை, நிஜ
மாகக்கூடிய ஆசைகளை, எனக்கும்
பிறர்க்கும் தீங்கு விளைவிக்காத

ஆசைகளை என் உள்ளத்தில் நான் வளர்த்து அந்த ஆசைகளை அடைய நான் அயராது உழைத்தால் நிச்சயம் அந்த ஆசைகள் என் வாழ்வில் வெற்றியைத் தேடித் தரும். எழுச்சியைப் பெற்றுத் தரும்.

பல பெரியார்களின் வாழ்க்கையை ஆராய்ந்து பார்த்தால் சிறுவயதில் அவர்கள் உள்ளத்தில் பிறந்த ஆசைகளே அவர்கள் பின்னர் வாழ்க்கையின் உயர்ச்சிப் படிகளுக்கு இட்டுச் சென்றதை அவதானிக்கலாம். இதற்கு மாறாக தீய ஆசைகளை, தவறான ஆசைகளே எம் உள்ளத்தில் வளர்த்து அந்த ஆசைகளை அடைய நாம் முயற்சி செய்வோமாக இருந்தால் நிச்சயம் அந்த ஆசைகள் எம் வாழ்க்கைக்கு அழிவைத் தேடித்தரும் என்பதில் எவ்வித ஐயமுமில்லை, ஆகவே எமது நெஞ்சங்களில் பிறக்கின்ற பல்லாயிரக்கணக்கான ஆசைகளில் நிஜமாகக் கூடிய, நன்மை பயக்கக்கூடிய ஆசைகளை நாம் தேர்ந்தெடுத்து அவற்றை அடைய நாம் முயன்றால் நிச்சயம் அந்த ஆசைகள் எம் வாழ்க்கைக்கு எழுச்சியைப் பெற்றுத் தரும். உயர்ச்சியைப் பெற்றுக் கொடுக்கும்.

ச. எட்மன்ட் ரெஜிஸ்ட்ரேல்ட்

மனதில் எழும் ஆசைகள் வீழ்ச்சிக்கே :

பூர்த்தியடையாத நிறைவேறாத எதிர்பார்க்கின்ற விருப்பங்கள் ஆசைகள், எனலாம். இவ் ஆசைகள் சாதாரண சுயஅறிவு

கொண்ட அனைவருக்கும் பொதுவானது. இவ் ஆசைகள் ஒருவரின் ஆற்றல், திறமைக்கு ஏற்ப அமையுமாயின் அவர் மனதில் எழும் ஆசைகள் அவரின் எழுச்சிக்கே என்பதில் ஐயமில்லை.

ஆனால் நான் இங்கு குறிப்பிடுவது மனதில் எழும் ஆசைகள், ஆற்றல் திறமைக்கு ஒவ்வொருவரிகையாக அமையும்போது ஏற்படும் விளைவு பற்றியது. அதாவது ஒருவரின் ஆற்றலுக்கு அப்பாற்பட்ட அடைய முடியாத ஒன்றை அடைய முடியும் என்று கனவு காணும் நிலை பற்றியது. ஆற்றலுக்கும் ஆசைக்கும் இடையே உள்ள இடைவெளி அதிகமாக இருக்குமாயின் அவ் ஆசை அடைய முடியாத ஒன்றாக மாறிவிடுகிறது. அதனால் தோல்விமேல் தோல்வி வந்து சேர்கிறது. மன உற்சாகம் குன்றி நம்பிக்கை தளர்கிறது. இதன் விளைவாக தாழ்வு மனப்பான்மை ஏற்படுகிறது. எப்போது தாழ்வுப்பான்மை ஒருவரின் மனதில் நுளைகிறதோ அப்போதே அவர் வாழ்வில் வீழ்ச்சி ஏற்படத் தொடங்குகிறது. “பேராசை பெருந்தரித்திரம்” என்று கூறக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம். அதன் பொருள் மேற்குறிப்பிட்ட மிகை ஆசையின் விளைவு பற்றியதே. மிகை ஆசை ஒருவரில் தாழ்வு மனப்பான்மையை உருவாக்கி அவரின் வாழ்வை அழிவுப்பாதைக்கு இட்டுச் செல்லும். வாழ்வில் எழுச்சியை அல்லது வீழ்ச்சியை உண்டாக்கும் என்பதை உணர்த்துகிறது. எனவே ஒருவர் தன் ஆற்றல், திறமைக்கு ஏற்பவே ஆசை

களை எழுப்ப வேண்டும். அன்றேல் வாழ்வில் வீழ்ச்சி என்பது நிட்சயம்.

இவ்வாறு அமைக்கப்பட்ட ஆசைகள் நெறிப்படுத்தப்பட வேண்டும். நெறிப்படுத்தப்படாத ஆசைகள் ஒருவரை அடிமைப்படுத்துகின்றன. ஆசைகளுக்கு அடிமையானவன் அதிலிருந்து விடுபடமுடியாமல் வாழ்வின் கீழ்மட்டத்திற்கு செல்கிறான். உதாரணமாக மதுபாலியல் ஆசை கொண்டோர் அவற்றுக்கு அடிமையாகி விடுபட முடியாது தனிப்பதை நாம் அனைவரும் எம் நாளாந்த வாழ்க்கையில் காண்கிறோம். எனவே நெறிப்படுத்தப்படாத ஆசைகள் ஒருவரை வாழ்வின் கீழ்மட்டத்திற்கு இட்டுச் செல்லும். வாழ்வில் எழுச்சிக்குப் பதிலாக வீழ்ச்சியைக் கொண்டு வரும்.

M. S. குறாஸ்
எழுவைதீவு.

ஆசையே அலை போலே...

“நெஞ்சம் ஒன்றே” ஆனால் மனதில் எழும் ஆசைகள் எண்ணிலடங்காதவை, பலதரப்பட்டவை, பரந்து காணப்படுவன. ஆசையின்றி உலகம் அமைந்தது இல்லை. மனதில் தோன்றும் ஆசைகள் மனிதனை எழுச்சிப் பாதைக்கே அழைக்கின்றன. ஆசையோடுதான் எதனையும் பெறமுடியும் — சாதிக்க முடியும். கல்வியோ, பதவியோ எடுத்துக்கொண்டால் ஆசையோடுதான் படிக்க முடியும், பதவி வகிக்க முடியும். ஆசையின்றி மனிதன் வாழ்வது வெறும் பூஜ்ஜியமும் வேடிக்கையும் கூட எனலாம். மனித வாழ்வில் ஆசைகள் பலதரப்பட்டவை. எதிர்பார்ப்பு, ஏக்கங்கள், அபிலாசைகள் அனைத்தும் ஆசையின் விளிம்பிலே பரிணமிக்கின்றன. ஆசையே அலைபோல் முடிவின்றி பாய்ந்து செல்லும்.

ஆசைகள் தேயும்போது மனித உள்ளம் பாழ்பட்டுப் போகும் வரண்ட பாலைநிலங்களாக வாடிவிடும். ஆகையால் மனதில் பொங்கி எழும் ஆசைகள் மனித வாழ்வின் எழுச்சிக்கே வழிசமைக்கின்றன.

— யேக்கப் ஜெயந்தி
நெடுந்தீவு.

எழுச்சியின் படிக்கட்டுக்கள்!

பிறக்கும்போது எல்லோரும் மேதைகளாகப் பிறந்துவிடுவதில்லை.

நல்ல எண்ணங்கள், உயர்ந்த சிந்தனைகள் எப்போதும் எவர்க்கும் உயர்வையே கொடுக்கும். எனவே எமது ஆசைகளை உயர்ந்தவையாக, நல்லவையாக அமைத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

சமுதாயத்தை உற்றுப் பாருங்கள்.

ஏழைவீட்டில் குடிசையில் பிறந்தவர்கள் உயர் பதவியுடையவர்களாக, செல்வந்தராக கல்விமாண்களாக உயரவில்லையா? காரணம் என்ன? இப்படியானோரைப் பார்ப்பும்போது அவர்களுக்கு தாமும்

அப்படி வரவேண்டும் என்று ஆசை வந்தமையினாலே யாகும். மலை போன்ற கஸ்ரங்களையெல்லாம் தூசென மதித்து, தமது ஆசையை நிறைவேற்ற அல்லும் பகலும் அரை வயிற்றுடன் கிடந்து தமது ஆசை நிறைவேற உழைத்தார்கள். தமது ஆசையை நிறைவேற்றினார்கள். அதே வேளை சில செல்வந்த வீட்டுப் பிள்ளைகள் நல்ல வசதிகளிருந்தும் தமது முயற்சி செய்யாமை காரணமாகவோ தமக்கென்று ஒரு கொள்கையை ஆசையை வளர்த்து

துக்கொள்ளாமை காரணமாகவோ பரிட்சைகளிலே தோல்வியடைந்து விடுகின்றார்கள். காரணம் வளர வேண்டுமென்ற ஆசைகளை வளர்த்துக்கொள்ளாமையே ஆகும்.

இவ்வாறு ஒவ்வொருவர் உள்ளத்திலும் எழும் ஆசைகள் அவரது எழுச்சியின் படிக்கட்டுக்களாகும்.

க. கமலாம்பிகை
மீசால வடக்கு

அறிவுப் பசிக்கு அரிய விருந்து !

படித்து விட்டீர்களா ?

நான் வெளியீட்டு வரிசையில்.....

❖ உறவுகளின் இராகங்கள்	ரூபா 12-50
❖ சிந்திக்கத் தூண்டிய ஹேர்மனிய கலாச்சாரம்	ரூபா 15-00
❖ மலருகின்ற மனமும் மகிழுகின்ற மனிதனும்	ரூபா 8-00
❖ மொளனங்கள் கலையும்போது.....	ரூபா 5-00
❖ "நான்" தொகுப்புகள் 1985	ரூபா 25-00
❖ குறுங்கதை நூறு விரைவில் வெளிவருகிறது.	

நான் வெளியீடுகள் விற்பனையாகும் இடங்கள்:

புயலசிங்கம் புத்தகசாலை
பஸ் நிலையம்
யாழ்ப்பாணம்.

"மணி ஓசை"

12, புனித பத்திரிசியார் வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

ஜே. ரி. புத்தகசாலை
236, ஆஸ்பத்திரி வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

காரியாலயம்: நான் வெளியீடு
அ. ம. தி. குருமடம்
கொழும்புத்துறை,
யாழ்ப்பாணம்.

கெஸ்டால்ட் மருத்துவமுறை

மிதக்கின்ற பணிக்கட்டி முக்கால் பகுதிக்குமேல் நீருள் மூழ்கியிருக்கும். மீதிப் பாகம்தான் தண்ணீருக்குமேல் தெரியும். மனிதர்களும் அப்படித்தான் நம் ஆளுமையின் பெரும்பகுதி நம் உணர்வுநிலைக்கு வருவதே இல்லை. சில சமயங்களில் நாம் சிலவற்றை உணர்வு நிலைக்கு கொண்டுவராமறைத்து விடுகின்றோம். சில சமயங்களில் மறந்து விடுகின்றோம். இதன் விளைவு நாம் முழு மனிதர்களாக இல்லாது அரைகுறை மனிதர்களாக நடமாடுகின்றோம். இதனால் எண்ணற்ற மனநேரயத்தொல்லைகளுக்கு ஆளாகின்றோம்.

மறைந்து கிடக்கும் ஆளுமையின் கூறுகளை உணர்வு நிலைக்கு கொண்டுவந்து, நம்மை நலமிக்க முழு மனிதர்களாக மாற்றுவதற்கு 'கெஸ்டால்ட்' உளநல மருத்துவம் (Gestalt Therapy) பெரிதும் துணைபுரிகின்றது. இன்று உலகில் பல பகுதிகளிலுமுள்ள உளநல மருத்துவர்கள் இம்முறையைப் பயன்படுத்திப் பலருக்கும் மனநோயைக் குணமாக்கி பெருவெற்றி பெறுகிறார்கள்.

ஜெர்மன் நாட்டைச் சேர்ந்த பிரடெரிக் பேர்ள்ஸ் (Frederick Perls) என்பவர் இந்த கெஸ்டால்ட் முறையை

தோற்றுவித்தார். இவருக்கு உளநூல் அறிஞரான பிராய்டு அறிமுகப்படுத்திய பயிற்சியும் அனுபவமும் இருந்தது. இவரது மனைவியும் ஒரு உளவியல் அறிஞரே. கெஸ்டால்ட் உளநல மருத்துவம் பற்றிய முதல் நூலான (Gestalt Therapy) என்பதை 1951ம் ஆண்டில் வெளியிட்டார்;

கெஸ்டால்டின் தனிப்பாங்கு :

கெஸ்டால்ட் உளநல மருத்துவம் பல வழிகளில் மற்ற மருத்துவ முறைகளிலிருந்து மாறுபட்டது. அறிவார்ந்த ஆய்வில் கவனத்தைச் செலுத்த அறவே மறுக்கின்றது. மாறாக தன் உணர்வைச் சார்ந்த வகையில் மனப் பிணிகளுக்கு குணம் தேடுகின்றது. கெஸ்டால்ட் உள மருத்துவம் மனப் பிணிகளுக்குக் காரணம் என்ன? ஏன்? எதனால்? என்று ஆய்வது கிடையாது. மாறாக மனப் பிணிகளை

எஸ். டேமியன், O.M.I.
(உளவளத் துணையாளர்)

முழுவதும் உணர்வதின் மூலம் அவற்றால் மறைக்கப்பட்டிருக்கும் ஆக்க சக்திகளை வெளிக்கொணர்ந்து ஆளுமையில் செழுமை பெறமுடியும் என்று செய்முறை காட்டுகின்றது. கெஸ்டால்ட் மருத்துவ முறை தத்துவங்களுக்கு அதிக

முக்கியத்துவம் கொடுப்பதில்லை. மாறாக மனதில் எழும் உணர்ச்சிகளிலும் உள்ளத்தில் நிகழ்வனவற்றிலும் முழுக்கவனத்தையும் செலுத்துகின்றது.

சிந்தித்து செயலாற்ற மனிதன் எடுக்கும் தீர்மானங்களின் மேல் கெஸ்டால்டு உள மருத்துவம் நம்பிக்கை வைப்பது சிடையாது. மாறாக மனிதனின் ஆக்க சக்திகளைத் தன் உணர்விற்கு கொண்டு வந்து அவைகள் மூலம் ஒருவன் தன் வாழ்வினை நடத்துவதற்கு வழி வகுத்துத் தருகிறது.

கெஸ்டால்டு மருத்துவம் மனிதனை ஓர் உயிர்ப் பிராணியாகக் கருதுகின்றது. இந்த உயிர்ப் பிராணி இயற்கையின் சூழ்நிலையில் வாழ்கிறது. இந்த உயிர்ப் பிராணி வாழ்வதற்கு இந்தச் சூழ்நிலையோடு உறவுகொள்ள வேண்டும். இந்த உறவு எப்படிப்பட்டது என்பதைப் பொறுத்து, அதாவது இவ்வுறவு உயிர்ப் பிராணிக்கும் சூழ்நிலைக்கும் வளர்ச்சி தருவதாக அமைந்திருக்கின்றதா அல்லது ஏதேனும் ஒன்றிற்கு ஊறு விளைவிப்பதாக அமைந்திருக்கின்றதா என்பதைப் பொறுத்து உயிர்ப் பிராணி வாழ்வதற்கான செழிப்பு வளர்ச்சியும் தீர்மானிக்கப்படுகின்றது. மனிதன் தன்னைச் சுற்றியுள்ள மன:தர்களோடு, இயற்கை அமைப்போடு, வரலாற்று நிகழ்ச்சிகளோடு ஆக்கம் தரும் வகையில் செயல் உறவில் ஈடுபட்டுபோது வளர்கின்றான். இந்த உறவிற்கு உதவி செய்வன இரண்டு.

1. தன்னுணர்வு (awareness)

2. பொறுப்புணர்ச்சி தன்னுணர்வு:

“தன்னுணர்வு தானே குணப்படுத்தும்” என்கிறார் பேர்ள்ஸ். மனிதனுக்கும் சூழ்நிலைக்கும் உள்ள மனிதன் உணர்ந்துகொள்ள, தனக்கும் சூழ்நிலைக்கும் இருக்கும் உறவைப் பயன்தரும் வகையில் நடத்திச்செல்ல மனிதனுக்கு இருக்கும் ஒரே ஆயுதம் தன்னுணர்வு. இந்தத் தன்னுணர்வு மூன்று நிலைகளில் வெளிப்படுகின்றது.

(அ) உள்நிலை: இந்நிலையில் மனிதன் தனக்குள் நிகழும் பல மாற்றங்களை, மாறுதல்களை செயல்களை உணர்கிறான். அவன் உள்ளத்தில் எழும் உணர்ச்சிகள், அவனது உடலில் எழும் துடிப்புகள், வலிகள் இவை போன்ற உடல் உணர்ச்சிகளை இந்நிலையில் உணர்கின்றான்.

(ஆ) இடைநிலை உணர்வு: மனிதனின் சிந்தனை, கற்பனை, அவனது திட்டங்கள், அவனது உள்ள உடல் உணர்ச்சிகளுக்கும், அவனது சூழ்நிலை உணர்வுக்கும் இடையில் உள்ளது. நம்மில் பெரும்பாலானோர் இந்த இடைநிலை உணர்வில் தான் வாழ்க்கை நடத்தி வருகின்றோம். நான் இப்படி நடக்கவேண்டும். இப்படிச் செய்வது தான் சரி. மாறாகச் செய்வது தவறு; மற்றவன் என்ன நினைக்கின்றான். அடுத்தவன் என்ன சொல்வான்; இப்படி இருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்குமே என்றெல்லாம் கற்பனைகளையும் சிந்தனையையும், திட்டத்தை

யும் ஒட்டியே வாழ்கை நடத்து
கின்றோம். இந்த இடைநிலையில்
வாழ்பவர்கள், வாழ்வுக்குத் துணை
புரியும் தங்கள் சக்திகளை உணரா
மல் மறைத்து பாதி வாழ்க்கையைத்
தான் நடத்துகின்றார்கள்.

(இ) வெளிநிலை: இந்நிலையில்
மனிதன் தன்னைச் சற்றியிருக்கும்
சூழ்நிலைகள், மனிதர்கள், நிகழ்ச்
சிகள் இவைகள் பற்றி உணர்கின்
றான். நான் இப்போது கட்டுரை
எழுதிக்கொண்டிருக்கின்றேன். இக்
கட்டுரை இடைநிலை உணர்விலி
ருந்து வெளிப்படுகின்றது. அதே
நேரத்தில் என்கை தாளின் மேல்
எழுதிக்கொண்டு போவதை உணர்
கின்றேன். கையில் தெரியும் வேகம்.
என் கட்டுரை நல்ல முறையில்
அமைய வேண்டும் என்ற ஆசை,
இந்தக் கட்டுரை எழுதுவதில் நான்
பெறும் மகிழ்ச்சி, இவை என் உள
நிலையைச் சாரும். இப்பொழுது

ஒரு கணம் எழுதுவதை நிறுத்தி
விட்டு வெளியுலகை நோக்கிச்
கவனத்தைத் திருப்புகின்றேன்.
குருவிகளின் குரல்களைக் கேட்கின்
றேன். இனிமையாக இருக்கின்
றது. இது எனது வெளிநிலை
உணர்வுகள்.

பொறுப்புணர்ச்சி: மனிதன்
தன் சூழ்நிலையோடு ஆக்கச் செயல்
முறையில் உறவு கொள்ளத் துணை
நிற்பது பொறுப்புணர்ச்சி ஆகும்.
பொறுப்புணர்ச்சி என்பது தனது
ஒவ்வொரு உணர்வையும் மனிதன்
தான், தனது என்று ஏற்றுக்
கொள்வதே ஆகும். ஒவ்வொரு
செயலுக்கும் நாம் பொறுப்பேற்
கும்போது வாழ்க்கையின் நெருக்
கடியிலிருந்து தப்பி ஓடுவதைத்
தவிர்க்கின்றோம். நமது இரு கால்
களிலே நாம் நிற்கிறோம். இதனால்
நம்மீது நமக்கே நம்பிக்கை வளர்
கின்றது.

நாவல் போட்டி! நாவல் போட்டி!

உங்கள் திறமைகள் உங்களுக்குத் தெரியுமா?

அவற்றை வெளியிட முடியவில்லை என்ற ஏக்கமா?

— புதுமை வேண்டும்!

— செய்தி சொல்லுங்கள்!

— உளவியல் நோக்கு தேவை!

— முழு வெள்ளைத் தாளில் 15 பக்கங்கள் மட்டும்!

— எமது முடிவு இறுதியானது!

— இறுதி நாள் கார்த்திகை 30ம் நாள்!

சிறந்த படைப்புக்கு நிறைந்த வெகுமதி வழங்கப்படும்.

1987ம் ஆண்டு 'நான்' இதழ்களில் தவறாமல்

உங்கள் வெற்றி ஆக்கம்!

ஆசானின்

பதில்கள்

வாக துயரங்களினூடாக நிமிர்ந்து நிற்கும் பக்குவத்தை இன்றைய இச் சூழ்நிலையிற் பெறவில்லை என்று நினைக்கிறீர்கள் ?

○ ஆளுமை நிறைந்த தனிமனிதன் ஆளுமையற்ற ஒரு சமுதாயத்தைத் திருத்த முடியுமா ?

— இராமலிங்கம், தலவாக்கொல்லி

● தனி மனிதர்களின் பிரயாசத்தினால் சமூகம் திருந்துவதில்லை. சமூகம் திருந்துவதற்குரிய சூழ்நிலைகளும் சமூகக் காரணிகளாகக் கனிந்தும் இருக்க வேண்டும்.

○ ஆசானே, ஆணவத்திற்கும் ஆளுமைக்கும் உள்ள வேறுபாடு என்ன ?

— எழிலி, ஏழாலை

● முன்னையது தலைக்கனம்; பின்னையது தன்னம்பிக்கை.

○ இன்றைய பதட்ட நிலையில் பிறந்து வளரும் சிறுவரிடத்தே ஆளுமை உணர்வை எதிர்பாக்கலாமா ஆசானே?

— சிவா, அக்கரைப்பற்று

● சிறுவர்களின் ஆளுமை உணர்வை அவர்களது குடும்பப் பின்னணிகளும் பாதிக்கும். பொது

○ ஆசானே, பரீட்சைக்காகப் படிப்பா? படிப்புக்காகப் பரீட்சையா?

— யோன், மன்றூர்.

● படிப்புக்காகத்தான் பரீட்சை; ஆனால் இன்று எல்லாமே தலைமீடாகத்தானே!

○ ஆளுமைச் சிதைவு ஏற்பட்ட 'நான்'க்கும், முழு வளர்ச்சி எய்திய 'நாம்'க்கும் நெருங்கிய தொடர்பு அவசியமாகின்றதா?

— சான்ஸ் ஜஸ்ரின், யாழ்ப்பாணம்

● குரு - சிஷ்ய உறவும் அவசியந்தானே.

○ தவறு செய்யும் தற்காலத் தலைவர்களுக்கு சர்வ அதிகாரம் கொண்டவராக நீர் கொடுக்கும் தண்டனை என்ன?

— யோகா, நெடுநகர்

● குறிப்பிட்ட சில ஆண்டுகளுக்கு அவர்களை அவர்களால் துன்புறுத்தப்படும் பிரஜைகளுக்குள் சாதாரண ஒருவராக வாழவிடல்.

○ எனது நண்பர்கள் நிலைத்தி
கிறார்களில்லையே, காரணம் என்ன
வாயிருக்கும்?

— சுரேஷ், மன்றூர்

○ ஒருவனுடைய உரிமையை
மறுத்து அதன்மூலம் தனது
ஆளுமை வளர்ச்சிக்கு அடிகோலும்
ஒருவரைப்பற்றி என்ன எண்ணுகி
றீர்?

— விமலாம்பிகை, யாழ்ப்பாணம்

● நிலைத்திருக்காதவர்களை நண்
பர்கள் என்று அழைப்பதில்லையே.

● அது ஆளுமையல்ல, அடக்கு
முறை.

எழுத்தாள நண்பர்களே!

சிறுகதை எழுத எண்ணம் உண்டா?

திறமைகள் வெளிப்படவேண்டும்;

எழுத்தாளர் ஊக்கிவிக்கப்படவேண்டும்;

என்ற நல்லெண்ணத்தோடு உங்கள் தரத்தை அங்கீகரிப்போன் 'நான்'

❑ உங்கள் சிறுகதை புரட்சிகரமாக, நலீமமாக அமையட்டுமே!

❑ சமூக வளர்ச்சிக்கு ஏதாவது செய்தி சொல்லுங்களே!

❑ உணர்வுகள், சிந்தனைகள், நடத்தைகள், தாக்கங்கள்,
ஏக்கங்கள் போன்ற உளவியல் நோக்குடன் அணுகுந்
களேன்!

❑ முழு வெள்ளைத்தாளில் 4 பக்கங்களுள் மேற்படாமல்
எழுதுங்கள்.

❑ 'நான்' முகவரிக்கு அனுப்பிவையுங்கள்.

உளவியல் கல்வி

பரிசு பெறுபவர் :

சரஸ்வதி தம்பையா

'சக்தி வாசா'

வளர்மதி வீதி, மட்டுவில் தெற்கு.

சாவகச்சேரி.

உளவியல் கல்வி

விரிவுரையாளர் :

அருட்திரு. டேமியன், O.M.I., M.A.(Psy)

தொகுப்பு : அருட்திரு. இ. ஸ்ரலின்

பாடம் : 6

புலனுணர்வு

எமது சூழல் பற்றிய அறிவினை ஐம்புலன்களாகிய கண், காது, மூக்கு, நாவு, தோல் என்பவற்றினூடாகப் பெற்றுக்கொள்கின்றோம். இவ்வாறு பெறப்படும் அறிவானது மனிதனது உளவியல் வாழ்க்கைச் சூழலிலும் இன்றியமையாததாகும். எம்மை நெருங்குகின்ற ஆபத்துக்களை அறியவும், வேறு நிகழ்ச்சிகளைப் புரிந்துணர்ந்துகொள்ளவும் பயன்படுகின்றன.

நாம் எவ்வாறு புறச்சூழல் பற்றிய அறிவினை உள்வாங்குகின்றோம் என்பதனை அறிய உளவியலின் ஆரம்பகாலத்திலிருந்தே பலர் முயன்று வந்திருக்கின்றார்கள்.

புலன்களினூடாக புறச் சூழல்பற்றிய அறிவைப் பெறும் செயற்பாட்டினையே புலனுணர்வு என அழைக்கப்படுகின்றது. புலனுணர்வு பற்றிய ஆய்வில் ஈடுபடும் உளவியலாளர்கள், ஒரு புலனுறுப்பானது எவ்வாறு அமைந்துள்ளது, எவ்வகையில் செயற்படுகின்றது என்பன பற்றி அறிவதிலே ஆர்வம் காட்டுவர்,

சூழலிலுள்ள பல்வேறு வகையான சக்திப் பரிமாற்றங்களினாலே தூண்டப்படும் வகையிலே புலனுறுப்புக்கள் அமைந்துள்ளன. புலனுறுப்புகள் புறக்காரணிகளினால் தூண்டப்படும்போது ஏற்படும் தாக்கமானது நரம்புகளினூடாக மூளையைச் சென்றடைகின்றது. மூளை இத்தாக்கத்தை உணர்ந்து செய்தியாக மாற்றுகின்றது.

கண்கள் ஒளிச் சக்தியைப் பெற்று ஒளியுணர்வாக மாற்றுகின்றன. இவ்வாறு செவிகள் ஒலியைப் பெற்று ஒலியுணர்வாக்குகின்றன; தோல் தொடுகையுணர்வாக, வெப்பமாக, குளிராக, அழுக்கமாக மாற்றுகின்

றன. நாவிலும் நாசியிலும் ஏற்படும் இரசாயன மாற்றங்கள் மின்சாரப் பரிமாற்றங்களை ஏற்படுத்தி அவற்றை முறையே சுவையுணர்வாகவும், நுகர்வுணர்வாகவும் மாற்றுகின்றன.

எமது நடத்தையை நிர்ணயிக்கும் பெரும்பான்மையான தரவுகள் செய்திகள் என்பனவற்றை கண், காது என்பவற்றினூடாகவே பெறுகின்றோம். இதனாலேயே உளவியலாளர்கள் இப்புலனுறுப்புகள் பற்றிய அறிவியலில் அதிக கவனம் செலுத்துகின்றனர். அதேபோல நுகர்வுணர்வு, சுவையுணர்வு, தொடுகையுணர்வு போன்றவற்றினால் பெறும் செய்திகளும் எமது நடத்தையிலும் அன்றாட வாழ்க்கை அனுபவத்திலும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றன.

ஒளியுணர்வு, ஒலியுணர்வு, சுவையுணர்வு, நுகர்வுணர்வு, தொடுகையுணர்வு என்பன பிரதான புலன்கள் (Primary senses) எனப்படுகின்றன. இவை உட்பட மொத்தமாக பதினொரு புலன்கள் உண்டு. இன் உணர்வு, நோவுணர்வு, வெப்ப உணர்வு, குளிர், பசி, தாகம் என்பன இரண்டாம் நிலைப் புலன்கள் (Secondary Senses) என அழைக்கப்படும்.

அளவுக்கு அதிகமாக புலனுறுப்புகள் புறக்காரணிகளால் தாக்கப்படுமிடத்து அவற்றிலிருந்து தம்மை பாதுகாத்துக்கொள்ள அவை தற்பாதுகாப்பு அமைப்பினை இயல்பாகக் கொண்டு விளங்குகின்றன. உதும் அதிக சக்திவாய்ந்த ஒலி செவியினுள் புகும்போது தலைவலி தானாகவே வந்துவிடுகின்றது. இதனால் காதைப் பொத்திக்கொள்கின்றோம். இவ்வாறு புலனுறுப்புக்கள் தமக்குரிய வழியில் இயங்குகின்றன.

A. சத்தியசீலன்

பாடம் : 7

புலன் காட்சி

புலனுணர்விலிருந்து கிடைப்பெற்ற தகவல்கள், செய்திகள் என்பனவற்றை மூளையானது தெரிவு செய்து, ஒழுங்குபடுத்தி விளங்கிக் கொள்வதையே புலன் காட்சி என்கின்றோம். இது மூளையுணர் நிகழும் ஒரு செயற்படாகும். புலன் காட்சி பற்றி ஆராயும் உளவியலாளர் நாம் சூழப் பற்றிய அறிவை எவ்வடிவத்திலே நம்முள்ளே கொண்டிருக்கின்றோம் என்பதிலே கவனம் செலுத்துகின்றார்கள்.

புலன் காட்சி, ஏற்படும்போது தெரிவு நிகழ்கின்றன. நம் புலனுறுப்புக்களைத் தூண்டும் அனைத்தையும் நாம் உணர்வதில்லை. உதமாக ஒரே நேரத்தில் பல்வேறு வகையான ஒலியலைகள் செவிப்புலனில் கொண்டிருந்தாலும் நாம் நமையறியாமலே சிலவற்றை தெரிவுசெய்து

கேட்கின்றோம். நாம் தெரிவுசெய்து கேட்பதானது கவனம் செலுத்துதல் என்கின்றோம். எல்லா புலனுணர்வுக்கும் இது பொருந்தும் நம்மை தொடும் சில தூண்டிகளில் மாத்திரமே நாம் கவனம் செலுத்துகின்றோம். கண்களை மூடிக்கொண்டு, நம் சூழலிலிருந்து எழும் வெவ்வேறு சத்தங்களில் தனித்தனியே கவனம் செலுத்திப்பார்த்தால் இவ் உண்மை புலனாகும். இவ்வாறு தெரிவுசெய்து கவனம் செலுத்துவானது உள ஆரோக்கியத்திற்கு மிக அவசியமானது. இல்லையேல் மூளைக்கு வேலைப் பளு அதிகமாகிவிடும். ஆனால் புலனுறுப்புகளிலே பதிவாகும் அனைத்தும் நம் புலன் காட்சியிலேபதிக்கின்றன. இதை நாம் உடைமையாக உணரா மலிருக்கக் கூடும். நாம் ஏதாவது சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கும்போது இன்னொருவர் ஏதாவது சொன்னால் உடனே விளங்காமல் “என்ன சொன்னார்?” என்று கேட்கின்றோம். ஆனால் மற்றவர் திருப்பிச் சொல்லமுதலே முன்பு சொல்லப்பட்டது என்ன என்பது மனதிலே தோன்றுகின்றது. சொல்லப்பட்டபோது கவனம் செலுத்தப்படவில்லை. ஆனாலும் மனத்திலே பதிந்திருக்கின்றது. அதனால்தான் மீண்டும் மனதிலே தோன்றியது.

நமது புலனுறுப்புகளிலிருந்துவரும் செய்திகள் தற்காலிகமாக எமது நரம்புத் தொகுதியிலே ஆராயப்படாமல் ஒழுங்கின்றி சேர்த்து வைக்கப்படுகின்றன என்பது ஆய்வுகளின் முடிபு. புலனுறுப்புகளிலிருந்து வரும் செய்திகளில் எது தேவையான, தொடர்பானது என மனம் கணிப்பதன் மீதே அதிக கவனம் செலுத்தப்படுகின்றது.

ஒருவன் எதை நோக்குகிறான் (Perceive) எப்படி நோக்குகிறான் என்பது அவனுடைய தேவைகள் மதிப்பீடுகள் என்பவற்றிலே தங்கியுள்ளது. பணக்காரப் பிள்ளைகளைவிட ஏழைப் பிள்ளைகள் ஒரு நாணயத்தை அதன் உண்மையான அளவைவிட பெரிதாக எண்ணுவது ஒரு ஆய்வின்போது அவதானிக்கப்பட்டது. இவர்களுடைய பணத்தேவையானது அவர்களுடைய புலன் காட்சியை எவ்வாறு பாதித்தது என்பது தெளிவாகிறது.

புலனுணர்வும், புலன் காட்சியும் மனித வாழ்வுக்கு மிக அவசியமாகும். ஏனெனில் இவையே நாம் நமது சூழலோடு தொடர்புகொள்ள உதவும் பிரதான பாலமாகத் திகழ்கின்றது. நாம் புலனுணர்வு, புலன் காட்சி என்பவற்றால் பெறும் அறிவானது, நமது ஆளுமையின் உருவாக்கத்திற்கு இன்றியமையாததாக விளங்குகின்றது.

புலனுணர்வு, புலன் காட்சி என்பன தனித்தனியாக வேறுபட்டு நடைபெறும் நிகழ்வு அல்ல; ஒன்றோடொன்று பின்னிப்பிணைந்து நிகழ்வன

புலனுணர்வு, புலன் காட்சி என்பன மிகவும் எளிமையானதுபோல தோன்றினாலும் பல அம்சங்களை உள்ளடக்கியுள்ளது.

S. E. வசந்தராஜ்

.....அணுகுண்டுகளால் அல்ல

விபி

“என்னை என் அம்மா அன்பு செய்து வந்திருக்கிறாள்” என்பது அண்மையில் நான் நோயுற்று ஆஸ்பத்திரியில் இருந்த பொழுது தான் தெரியவந்தது. ஏற்கனவே இவ்வண்மை தெரிந்திருந்தால் நான் இந்நிலைக்கு வந்திருக்கவே மாட்டேன் — இது இருபத்தைந்து வயது இளைஞனின் அனுபவம்.

என்னை ஒரு மனநோயாளியாக மற்றவர்கள் கருதுகின்றார்கள். பொறுப்பற்ற குடிசாரத் தந்தையும் சுயநலச் சகோதரர்களும் அன்பற்ற ஒரு சூழலை உருவாக்கி எனது உளநலத்தைப் பாதிப்படையச் செய்து விட்டார்கள். எனது உயிரைப் போக்கிடப் பல தடவை முயன்றும் அதிலும் தோல்விதான். இத்தகைய அபாக்கிய நிலை ஏனையோர்க்கு ஏற்படாதிருக்க எனது வாழ்க்கையே பாடமாகட்டும். பெற்றோரும் சகோதரர்களும் குழந்தைப் பராமரிப்பில் அதிக அக்கறை செலுத்தவேண்டும்; அன்பு காட்டவேண்டும் என்று தனது எண்ணங்களை பதராய்ப்போன தனது வாழ்க்கை மற்றவர்களுக்குப் பயனாகட்டும் என்ற அனுகூல நோக்குடன் அவன் அமுதழுது கூறினான்.

எமது சமூக அமைப்புக்களும் குடும்ப அமைப்புக்களும் எம்மை நாமாக வாழவிடுவதில்லை. வயது வந்த பின்னர்கூட சுயமாகச் சிந்தித்து முடிவெடுக்கும் வாய்ப்புக்களை

சந்தர்ப்பங்களை வழங்குவதில்லை. எமது எண்ணங்களை, செயற்பாடுகளை, உணர்வலைத் தாக்கங்களைக் கட்டுப்படுத்துவதில் அகவயற் காரணிகளைவிட புறவயக் காரணிகள் அதிக ஆதிக்கம் செலுத்துகின்றன. சமூக இசைவாக்கத்தில் தனிமனித இழத்தல் சரளமாகக் காணப்படுகின்றது. அன்றேல் கட்டாயப்படுத்தப்படுகின்றது.

ஒரு தாய் தன் குழந்தையினை அன்பு செய்கின்றாள் என்பதைக் கருவறையிலிருந்து கல்லறை வரை வார்த்தை வடிவமாகவும் செயற்பாட்டு மூலமாகவும் உணர்ச்சிகரமான முறையில் வெளிக்காட்டல் வேண்டும். அச்சம் என்றும் வெட்கம் என்றும் அன்பினை வெளிப்படுத்தாமல் அன்புணர்வினை அடக்கி. ஒடுக்கி வாழ்வதுதான் இன்று பல பிரச்சனைகளுக்குக் காரணமாக அமைகின்றது.

“மனித மனங்கள் கலங்குவது அணுகுண்டுகளால் அல்ல; அன்பற்ற இதயங்களால்தான்” என்கின்றார் ஓர் எழுத்தாளர். திண்ணிய எண்ணமும் துணிந்த நல் அறிவும் கொண்டு கண்ணியமாய் அன்பு செய்தல் இலகுவானதல்ல. அன்பற்ற இதயங்களின் அக்கிரம வார்த்தைகள், அதிகார மிரட்டுதல்கள் மனித மனங்களைச் சின்னாபின்னமாக்குகின்றன. உள்ளக் கோவிலின் கதவுகளைத் திறந்துவிட

உரிமையில்லை. கனவிலும் கற்பனை யிலும் நினைவிலும் நிழலிலும் வாழ வேண்டிய நிர்ப்பந்தம். தூங்கராத கண்களும் துடிக்கின்ற மனங்களும் ஆங்காங்கு அழுகின்ற குரல்களும் அன்பின் அஸ்தமிப்பை அரங்கேற்றுகின்றன.

எழுச்சியான எண்ணங்களை உறுதியாக உள்ளத்தில் விதைத்து இறுதிவரை இலக்கினை முன்வைத்து

வாழுதல், நல்ல பண்பாடுகளுக்கு, நல்ல பழக்கவழக்கங்களுக்கு, நல்ல லுறவிற்கு, புரிந்துணர்வுக்கு, விளங்கிக்கொள்ளுதலுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து வாழுதல் அன்பற்ற இதயங்களின் அசுரத்தாக்கத்தினை வெல்லுவதற்கு எதுவாகும். எக்கம் மிகுந்த காலத்திலும் ஆக்கம் மிகு வாழ்வினை மேற்கொள்ள ஏற்றம்மிகு எண்ணங்களை ஊக்கு விப்போம்.

வாசகர் பூங்கா

சுமைதாங்கி மேலோங்க...

என்னுள்ளத்தில் இடம்பிடித்து விட்ட "நானே" உன்னை எப்படிப் பாராட்டுவதென்றே தெரியவில்லை. சிறப்பாக வைகாசி - ஆனி இதழில் வளவை வளவன் எழுதிய எது ஆளுமை என்ற கவிதையும், ஸ்ரீனி அன்ரனி அவர்களின் சுமைதாங்கி பதில்களும் சிறப்புற அமைந்தன. வாழ்க்கையில் பிரச்சினைகளை தாங்கி நிற்கும் மக்களின் சுமைகளை தாங்க முற்பட்டிருக்கும் சுமை தாங்கி மேலோங்கி வளர வாழ்த்துகிறேன்.

— S. அன்ரனிப்பிள்ளை
கொழும்புத்துறை

சவாலாக அமைகின்றாய்!

சென்ற இதழின் ஒவ்வொரு விடயமும் தேன்சிறந்தும் துளியைப் போன்று தரம் உள்ளதாகவும், பயனுடையதாகவும் அமைந்திருந்தது. உளவியல் விடயங்களை அறிந்து செயலபடவேண்டும் என்று ஆர்வம் கொண்ட எனக்கு "நானே" நீ ஒரு சவாலாக அமைகின்றாய்.

— பறுநாந்து உதயா
10ம் வட்டாரம், நெடுந்தீவு

இலக்கிய உலகில் உயரும்!

ஆளுமை இதழில் உளவியலாளர் வரிசையில் இம்முறை இடம் பெற்ற சமூக உளவியலாளர் மைக்கல் ஆர்கையில் பற்றிய

ஜி. எம். செபஸ்ரியாம்பிள்ளையின் கட்டுரை மிக நன்று.

இலக்கியக் காரர்களுக்கு அதிக பயன்படக்கூடிய இந்த சமூக உளவியல் பிரிவுகளை “நான்” முக்கியப்படுத்துமிடத்து ஈழத்து இலக்கிய உலகில் “நான்” இன்னுமொரு படி உயருமென்பது என்னுடைய முடிவாகும்.

K. T. தவராஜா
ஆணைக்கோட்டை

உள்நாட்டிலும் இப்படியொன்று?

உன்னைக் கண்டேன், மகிழ்ந்தேன், வியந்தேன். உள்நாட்டில் இப்படியொரு மஞ்சரியா? என்று எங்குகின்றேன். உனக்கு விடாமல் தொடர்ந்து தருகிறேன் என் வாழ்த்துக்களை!

— க கமலாம்பிகை
மீசாலை வடக்கு

அள்ளவே குறையா!

கதை, கட்டுரை, கவிதைகளும் உளவியல் கல்வி சமூகதாங்கியும் அள்ளவே குறையா. இதய ஆக்கங்களும் முகத்தில் பதித்த, பவளம் போலுண்டு.

பன்னிரண்டாம் ஆண்டை பக்குவமாய் எய்தி நாடெங்கும் நற்பெயர் பரப்பி நயம் பெற வைத்தாய் ஈடில்லா உன்சேவை

அட்டைப்படம் :

“அகத்தின் அழகு முகத்தில் தெரியும்” மனதில் எழும் சூய எண்ணங்கள் எளில் - தரும்; ஒளி - லீசும் முகங்களையும் தோற்றங்களையும் உருவாக்கும்.

தொடர்ந்து இங்கிதமாய் மலர இறைவனைப் பிரார்த்திக்கிறோம்!

— செல்வஜோதி, தவராஜா,
ஞானி, வரதன், குமார்
தொண்டைமாவூறு

அறிவொளிக் கலை

அரியாலே ஸ்ரீ கலைமகள் சன சமூக நிலையத்தின் 100 வது கையெழுத்து எட்டு மலர் அறிவொளிக் கலையைக் கண்டு மகிழ்வடைகின்றோம்,

புதிய பல எழுத்தாளர்களை உருவாக்கும் தன்பணி காலம் அறிந்து தொடர்வது ஓர் இமாலய சாதனைதான்.

ஒவ்வொன்றாக மலர்ந்து நூறு இதழ்களுக்கு இணைந்து உருவம் கொடுத்த எழுத்தாளர்களின் கூட்டு முயற்சியை இட்டு தமிழ் கூறும் நல்லுலகம் பெருமை கொள்ளும் என்பதில் ஐயமில்லை.

நெடுநாள் ஆவல் பூர்த்தி!

மாணவியாகிய எனக்கு உளவியல் கற்கவேண்டும் என்றிருந்த நெடுநாள் ஆவலை “உளவியற் கல்வி” மூலம் பூர்த்தி செய்கிறீர்கள். தொகுத்து வழங்கும் அருட்சகோ. ஸ்ரீலின் அவர்களுக்கு நன்றிகள்.

M. D. அன்றனி
கொழும்புத்துறை

July - August 1988

NAAI Psychological Magazine
O. M. I. Seminary Colombo

○ * * * * * ○

සමස්ත චිත්තවේගීන්

සමස්ත චිත්තවේගීන්

සමස්ත චිත්තවේගීන්

○○○

නියෝජිතයා

ප්‍රධාන

අනුපාත

○○○

JOE EGERTON

Zenith Marketing and

Advertising Systems

JAFNA

SRI LANKA

WE LEAD OTHERS FOLLOW

○ * * * * * ○

"Best Ever" Publications

உங்கள் விற்பனைப் பொருட்களை

கவர்ச்சி விளம்பரங்களுடன்

வாடிக்கையாளருக்குத் தெரியப்படுத்துங்கள்!

வியாபாரத்துறையில்

பலவருட்கால

அனுபவம் பெற்றவர்கள்

JOE EGERTON

Zenith Marketing and

Advertising Systems

JAFFNA

SRI LANKA

WE LEAD OTHERS FOLLOW

“மணி ஓசை” யாழ்ப்பாணம்.